

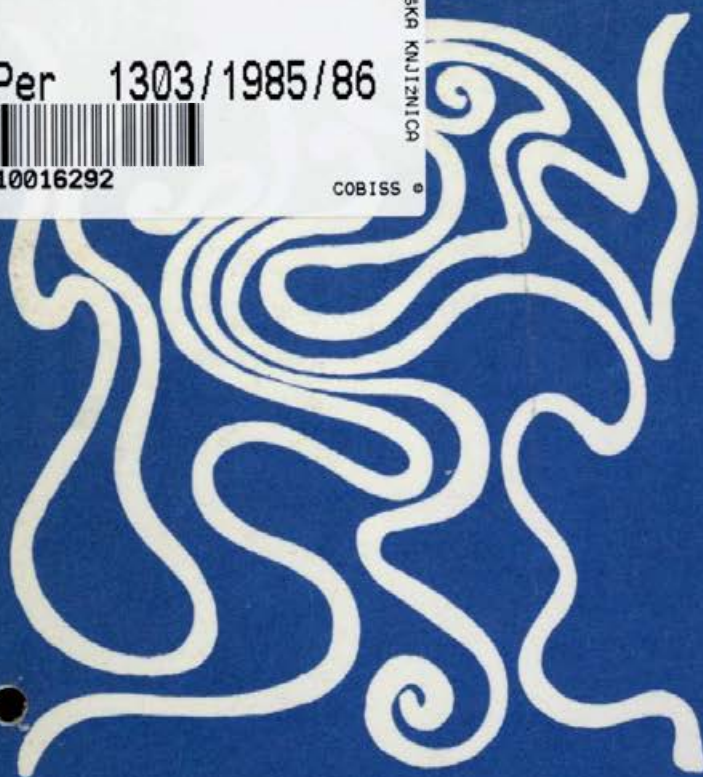
Per 1303/1985/86

10016292

GORISKA KNJIZNICA

COBISS

IZVIR

glasilo sgš
»veno pilon«
ajdovščina

P 1303 / [1985186]

D P 16.292 / 1986

Komù najpred veselo
zdravljico, bratje, č'mo zapet'?'
Bog našo nam deželo
Bog živi ves slovenski svet,
brate vse,
kar nas je
sinov sloveče matere!

Tematika tega Izvira je v celoti posvečena kulturnemu dnevju. Letošnje praznovanje kulturnega dne je bilo zamišljeno kot razmišljanje na temo znane pravljice Janko in Metka bratov Grimm. Vsem učencem smo dali možnost, da so na svoj način prenesli idejo iz pravljice v sodobni svet na različnih področjih kulturnega ustvarjanja. Janko, Metka in čarovnica nikakor ne morejo živeti samo v pravljici, ampak lahko sodobne Janke, Metke in čaravnice srečujemo na vsakem koraku v našem življenju. In to je tudi tista prvina, ki dela pravljico večno, aktualno in nesmrtno.

Uvodni tekst je razmišljanje o lepoti, kulturi in umetnosti. V drugem delu je vsak razred posebej pomensko in likovno oblikoval svoj "kotiček", ki se nanaša na njihove predstavitve na kulturnem dnevju in jih idejno dopolnjuje. Izvir zaokrožajo kritike, ki so jih prispevali različni gledalci.

Želimo vam prijetno branje!

Uredniški odbor

Bili smo srečna družina. Mama, oče, sestra, jaz. 1. septembra naju je oče odpeljal v dijaški dom v Ajdovščini.

Ostala sva sama.

JANKO IN METKA

Zagledala sva veliko hišo, ki ni bila iz čokolade in bombonov, ampak delo SGP Primorja. Vrata so se odprla. Vzgojiteljica naju povabi: "Stopita noter."

Zaprla me je
v posebno sobo.
Vsako jutro me
je prišla opaz-
vat in mi govo-
rila: "Upam, da
boš kmalu zrel
za VI"

Po nekaj tednih, ko je
bilo že hudo mraz, se je
odločila, da bo zakurila
centralno. Rekla je: "Dovolj
mi je čakanja in zmrzovanja.
Metka, pojdi zakuriti central-
no!" Sestra jo je pahnila
vanjo. Joj, kako ji zavi-
dam, kajti ne bo ji več
mraz kot naš!

Bratec reče:
"Sedaj ni več
pouka. Vrniva se
k očetu."

1. B MOJ RAZRED

INFLACIJA JE NARASLA,
NAŠIM GLAVAM JE CENA ZRASLA,
ZATO SMO JIH DOMA PUSTILI
IN JIH S ŠKAFI NADOMESTILI!

Živijo, dragi sostanovalci na naši prelepi SGNŠ!

Kot vidite, se vam oglašamo v tem kotu sami naravoslovci in naravoslovke, se pravi piflarji in piflarke, boljše rečeno packi in packe!

POZORILLO:

Vsega tega, kar je tukaj zapisano in kar so si izmislile te nadebudne naravoslovske glave, ni treba vzeti resno ali pa vzemite zelo, zelo resno!

To zgornje je samo finta, ki vedno upali - in ne eno in drugo, zato vam naravoslovski piflarji priporočajo, da jo uporabljate pri obveznem mučenju, se pravi spraševanju.

Lep pozdrav vaša Črna Packa!

Sedaj pa napnite ušesa, odprite oči, popravite si očala (seveda, če jih imate), odprite usta, začnite brati.... in videli boste, prav sladko vam bo!

Bi res želeli?

Tri, štiri.... Z D A J !

NOVICE IZ ŠPORTNEGA ŽIVLJENJA 1.b

- Še v starem letu so dobro izurjeni in pripravljene fantje nogometaši kljub borbenosti in izredno dinamični igri za las izgubili proti skupini amaterjev, ki se imenuje 4.a.

Opomba:

- Sodniki pravijo, da je bila razlika osem golov.
- Dekleta se vneto pripravljajo za odbojgarsko tekmo, da se pridružijo uspehu fantov.

- Pravijo, da smo na višji stopnji kot skrajšani programi, vendar ko zidamo v delavnici, nas tovariš učitelj večkrat primerja z njimi. Čeprav znamo mogoče bolje misliti, znamo pa zato slabše zidati. Pač nihče ni za vse. Toda raje ne pozabite; vsak izmed nas bi bil sposoben sezidati hišo, ampak, da se razumemo - samo za enkratno uporabo.

Pri OTP-ju zidamo in ne samo to, tudi kuhati se učimo; saj so nas najprej naučili, kako skuhati špagete in soliti juho. Nikar ne razumite napak, to je vendar tehnologija dela.

- Veste, zakaj sta se razvojni poti človeka in opice v prazgodovini ločili?
Ne veste?... saj se mi je kar zdelo, da ne boste vedeli, ampak tu je odgovor:
KER SE JE OPICI ZDELO PRENEUMNO, DA BI ŠE NAPREJ HODILA SKUPAJ S ČLOVEKOM!

1.b SPOROČA:

- fantom iz 2.a, 3.a, 4.a, 4.b in 4. dr., da obstaja v našem razredu veliko deklet. Nekatere so še neoddane, veliko izmed teh pa je bolj inteligentnih, lepših in bolj očarljivih od konkurenčne 1.c in 1.č.
- dekletom iz 1.c in 1.č: Niso vse le starejši letniki! V našem razredu je mnogo postavnih fantov, pripravljenih, da vam izpolnijo vsako željo! In še: Prosimo, da našega malega zgovornega sošolca ne nadleguje več kot pet, hkrati!

1.b ČESTITA IN POKLANJA BODEČ KAKTUS:

- odgovornim za delovno prakso, kajti dali so priložnost najšibkejšim pripadnikom 1.b, da izboljšajo svoje telesno zdravje z delom na LIPI (hkrati želimo najšibkejšim pripadnikom 1.b čimprejšno okrevanje ter da bi bili kmalu psihično in fizično pripravljeni na pouk)
 - SSU za pravično in zaslužno denarno kazen našemu razredu, saj je mnogokrat dokazano in povedano, da je naš razred razbil večino šolskega inventarja.
 - četrti družboslovni, ker nam je iskreno omogočala nastanek teh strani 1.b
 - vsem učiteljem, ki so videli v nas up in prihodnost SGNŠ Veno Pilon.
 - OO ZSMS na naši šoli, ker je naši usmeritvi izkazala posebno čast in večino delegatov izvolila iz naših vrst.
 - vsem, ki naših skrbno pripravljenih strani ne berete in gledate z veseljem.

POTUJČEVANJE ----- MAŠČEVANJE !

Nam, zakonitim, pravičnim in resničnim Slovencem se godi krivica, kajti v razredu tujih jezikov in v fonolaboratoriju nas potujčujejo. Zato smo sklenili, da izvedemo invazijo na ta dva razreda. Ker pa smo še premajhni za ta poseg, ga zaenkrat samo obmetujemo s papirčki, z olupki od pomaranč in mandarinov in z ogrizki od jabolk (po mnenju višjih sil). Pri tej izvedbi so še najbolj intenzivna dekleta. Prišel pa bo dan, ko se jim bodo z enako močjo pridružili še fantje, da bomo s skupnimi močmi izvedli našo veliko, že težko pričakovano operacijo:

GOODBY SCHULE!

DEFINICIJA - (ali aksiom)

CVEK je neprecenljiva, simbolna ocena, ki jo podeljuje SOZP (samoupravna organizacija združenih profesorjev) zaslužnim, neposrednim psihičnim proizvajalcem na področju splošne neobvladanosti snovi, sulfiranja in (pre)široke izven šolske dejavnosti.

NE PRECENJUJTE ZNANJA NARAVOSLOVCEV!
 ŠE MALO PA BOMO ZNALI SEŠTETI VSE
 NAŠE CVEKE, AMPAK S KALKULATORJEM,
 SE RAZUME!

- Na naši šoli se izrazito uveljavlja emancipacija deklet. Najvažnejše spoznanje, da dekleta uničijo več šolskega inventarja kot fantje, je vsekakor lep korak v prihodnost.

- Znano je tudi, da so poleg ajdovskih in okoliških izjem najbolj popularni fantje iz koprškega primorja. Ni kaj, tam burja piha v pravo smer.

Zadnje čase se o nas naravoslovcih vse več govori, zato smo izvedli anketo med učenci naše šole. Njihova mnenja o l.b so zelo različna:

- 1.a Še kar normalni.....
- 1.c Fantje so zelo smotani, drugače pa ste v redu.... najbolj eleganten razred na šoli....
- 1.č Nič posebnega... ste v redu... obnašanje imate lepo... vedno pripravljene za žur...
- 1.e Dobre ženske... dobra družba...
- 2.a Ste pridni... se samo učite... ste lizoti... greboti... samo bulite v zvezke... vse tovarišice nas primerjajo z vami... imate fajn punce.....
- 2.b Žuristi.....
- 3.a Preveč mirni... ne zganjate nobenega kažina na šoli... kvarite povprečje..... ste povprečni... geniji z drugega planeta... geniji z drugega planeta... geniji v krilih...
- 3.b Izredni... zelo radi spite. zelo leni... nekateri ste za v šok sobo... preveč se učite...

- 4.a Premalo ste glasni... nič se ne govori o vas... malo vas poznamo... drugače pa ste še kar poživali šolo....
- 4.b Ne poznamo vas dobro... kar vas opazimo na hodniku ste v redu... ste z velikimi cilji in zelo ambiciozni....
- 4.dr. Od vas smo preveč pričakovali... sedaj ste nas razočarali..... zelo malo se vključujete v kulturo.... premalo ste aktivni ... ste seveda najboljši na šoli... ste pridni... mirni... prevsem pa zametki grebatorstva... nekatere izmed naravoslovk so dobre tajnice... zgrešena investicija.... kvarite ugled naše šole... uaaaaa.... hura za l.b.....

- Je človek res človek, ali si je nadel to ime samo zato, da bi zakril svoja nečloveška nagnjenja?

Vprašanje je za znanane in manj znane filozofe, za ljudi, ki so in ki jih ni, za vse, ki ne želite biti ljudje, temveč nekaj lepšega in za vse, ki ne vedo kaj so, pa želijo zvedeti.

P.S. Vse odgovore in velika odkritja pošljite na svoj naslov, saj jih mi ne potrebujemo, potrebujete jih le vi sami!

l.b objavlja za vas v tej številki Izvira HOROSKOP, ki bo veljal do naslednje številke ali pa še celo več.

KOZOROG 23.12 - 20.1.

DEKLETA: Ni vse na tvoji pričeski, za nekoga je pomembno le tvoje srce.

Pa še opozorilo: ne imej vedno žvečilnega gumija v ustih, ker to nekaj onemogoča.

FANTJE: Zelo si lep in tega ne samo ogledalo. Za tiso pos fasado pa se ne da tako reči. Povej dekletom, da si že zaseden in nehaj jih izkoriščati za kratke avanturice.

VODNAR 21.1. - 19.2.

DEKLETA: Popularni rock pevci so nad vse privlačni, toda bolj malo šans imaš pri njih. Pusti posterje in se posveti živim slikam na naši šoli. Se že najde kdo, ki je očarljiv kot Matt Bianco.

FANTJE: Ker pri tvoji sedajšnji simpatiji ne boš imel uspeha, se ti še ni treba "preveč" posvečati nas-protnemu spolu. Uspeh pride, ampak šele s pomladansko otoplitvijo.

RIBI: 20.2. - 21.3.

DEKLETA: Tvoja nova obleka bo zelo všeč nekomu. Se nasmeh in ljubezen bo tu.

Fantje: Premagaj svojo sramežljivost ter se izogni rdečicam in punco pogledj v oči. Pazi, da je ne boš dolgočasil s svojimi naslanimi pripombami.

OVEN: 22.3. - 20.4.

DEKLETA: Caka te princ na zmaju, a najprej moraš pozabiti princa na črnem konju. Sreča: če verjameš v prince.

Fantje: Če vidiš, da se ti dekle smeje, se ji nasmehni nazaj. Če ti je všeč, naredi še kaj več, a ne preveč, ker posledice boš nosil tudi ti.

BIK: 21.4. - 21.5.

DEKLETA: Pravi je tisti, pred katerim ti pride vse rdeče pred očmi. OLEOLE v napad!..... in zmaga bo tvoja

FANTJE: Lepa obleka ne mora zamenjati tvoje osebe. Osvežitev te čaka v balah blaga. Tvoja srečna številka je enaka številki tvojih hlač.

DVOJČKA: 22.5. - 21.6.

DEKLETA: Nekdo te je zelo pogrešal, od kar te ni bilo. Pohiti in nadoknadi zamujeno! Od pogledov k dejanju!

FANTJE: Z eno nogo si še na smučki, zato pazi, da ravno pred tablo ne padeš. Neuspeh v šoli pomeni srečo v ljubezni!

RAK: 22.6. - 23.7.

DEKLETA: Nekdo, ki trenira šport z žogo, se bo prav neiskreno poigraval s tvojim srcem. Sreča: če se ne boš ti z njegovim (zato pridno treniraj).

FANTJE: Ugotovil boš, da je v življenju poleg smeha in zabave še marsikaj drugega. Se posebno, ker ti je vseč ena iz l.c, ki pa v tebi vidi le dobrega prijatelja. Če si bosta razdelila čokolado SAN bo vse v redu.

LEV: 24.7. - 23.8.

DEKLETA: Sedaj bi bil že čas, da si najdeš leva. Ne bodi preveč izbirčna, ker tudi izbira ni bogata

FANTJE: Zaradi težkih odločitev, ki te čakajo, se boš moral posvetiti samo eni osebi. Izbrati boš moral drugačno taktiko, kajti ona bo mlajša od tebe.

DEVICA: 24.8. - 23.9.

DEKLETA: Tvoj značaj gre nekomu zelo na živce. Spremeni se in ne glej samo na ocene. Sreča: če končno dobiš cvek.

FANTJE: Svojo odraslost pokaži drugače in ne s cigaretom v ustih. Na poti domov se lahko s tvojim srcem dosti zgodi.

TEHTNICA: 24.9. - 23.10.

DEKLETA: otresi se tistega, ki te nadleguje in se postavi na svoje lastne noge. Sreča: tisti, ki ti bo pomožnik na hodniku, bo postal tvoj plesalec.

FANTJE: Svojo zunanost zanemarjaš z enoličnim oblačenjem. dopolni svoj značaj z drzno obleko, da bo tvoj uspeh pri dekletu in učiteljicah popoln.

ŠKORPIJON: 24.10. - 22.11.

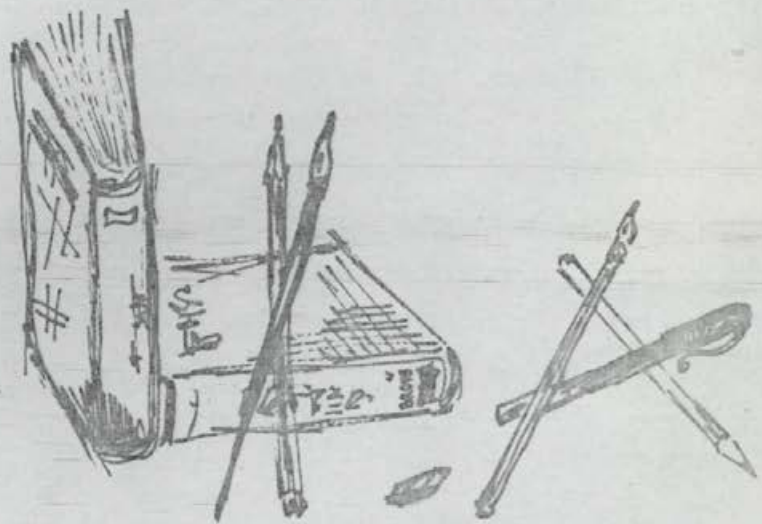
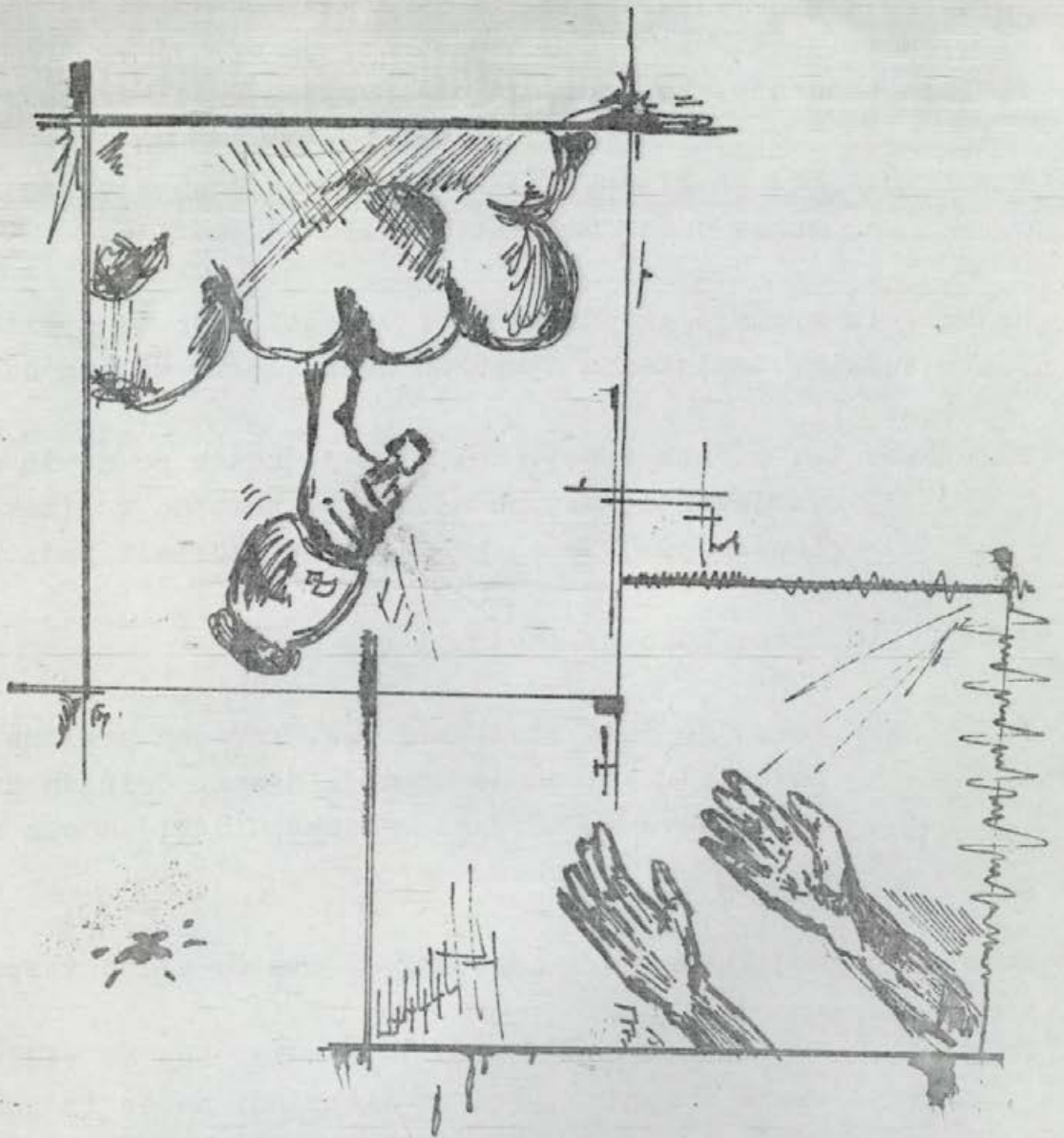
DEKLETA: Tvoj značaj ugaja nekomu. Doma pred ogledalom vadi nasmeh, ki mu bodo vneli srce. Sreča: če ima vnetljivo.

FANTJE: Tvoja sreča je plavalasa in rjavih oči ter je prijateljica tekstila. Ni sicer kar iščeš, toda to je zate najboljša kombinacija. Sošolci ti jo bodo zavidali.

STRELEC: 23.11. - 22.12.

DEKLETA: Za šminko ne moreš skriti svojih potez. Pazi, da te nekdo ne matira. Sreča: bela figura pri šahu.

FANTJE: Ne bodi živčen, čeprav te nekdo skozi opazuje. Sreča: ljubezen gre skozi želodec.

Kraljestvo duhov, odpri nam svoja vrata! Oglasite se! Zaplešite nam vaš mrtvaški ples! Duhec - buhec, ja oglasi se že vendar! Daj nam znamenje, ko bo tvoja duša voljna priti med nas!

PREŠEREN: Kdo me kliče, kdo moti v ranih urah slavnega Prešerna? Duhov danes še spati v miru ne pustijo.

Mi smo, iz srednje gradbene šole. Oprosti, ker te motimo. Ampak preko težkih, zapletenih nebeških zvez smo te vseeno našli.

PREŠEREN: A, vi ste tisti. Šola, ki je znana po novih metodah utrjevanja zdravja učencev - posebno v zimskem času. Lepo napredujete, kmalu boste vzdržali tudi pri 0°C.

Povej, Prešeren, kako se imaš kaj tam gori?

PREŠEREN: Tukaj je čudovito! Imam vse, kar sem prej na zemlji pogrešal. Julija je na moji desni. Cele dneve se sprehajava in uživava v ljubezni. Pijan sem od njenih nog in belih grudi.

Kako se pa kaj razumeta s Kopitarjem? Sta še vedno v sporu?

PREŠEREN: Ne vem natančno, kako je z njim. Saj se vidiwa le vsake 4 lunina leta na olimpiadi nebes in pekla. Le čevlje sodi naj kopitar!

Prešeren, ali kadite?

PREŠEREN: Od nekdanj lepé so Ljubljanke slovele al' lepše od Urške bilo ni nobene nobene očem bilo bolj zaželjene ob času nje cvetja dekleta, ne žene.

Kaj moram doživeti, da se moji verzi uporabljajo za reklamo cigaret!!

Kaj je prišlo že kaj dima v nebesa? Nič čudnega nebi bilo. Povsod so tovarne, ki puhajo v zrak črnino. Če vam ni pretežko, sklonite se malo in pogledjte k nam. Še spoznate svojo deželo?

Že dolgo časa čakamo na temperaturne spremembe na naši šoli, sedaj pa nam je še zadnje upanje odteklo z nafto. Kakšna se vam zdi Ajdovščina s ptičje perspektive, ko takole piha?

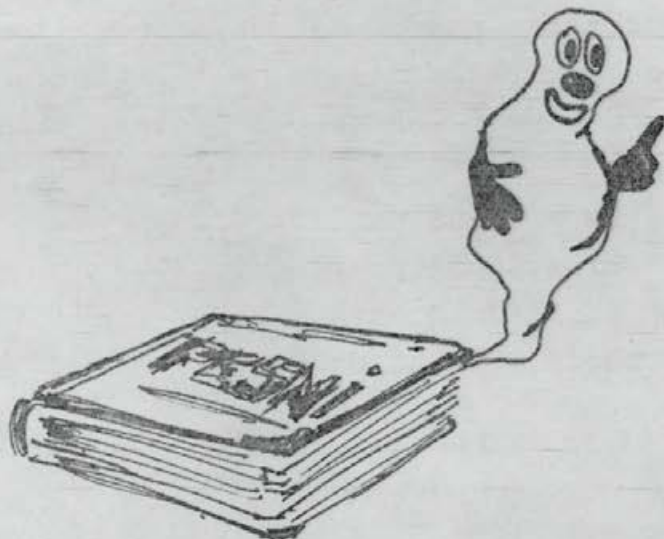
PREŠEREN: So brž pridrveli temačni oblaki,
zasliši na nebu se strašno gromenje,
zasliši se burje sovražno vršenje,
zasliši Lokavščka deroče šumenje,
učencem pokonci so vstali lasje,
od mraza še zdaj jim šklepetajo zobje.

Eno leto bomo pač brez punc, tako nam je usojeno. Kaj mi je storit', ker leto dni v vojsko moram it'?

PREŠEREN: Pet čevljev meriš, palcev pet
adijo ljub'ca, starši,
in z Bogom vsi tovar'ši!
Dopolnil si devetnajst let,
pet čevljev meriš, palcev pet
in čvrste si postave
od nog do glave.

„Kej bomo zdej govorili o vojski, rajši povej kulku žjnsk si j'mu.“

PREŠEREN: Mnog'tere device, mnog'tere ženice
oko je na skrivnem solze prelivalo
ker moje srce se ljubezni je vdalo
a za vse prostora bilo je premalo.

PREŠEREN: Obešajo glavice,
ni rožam mar cvetet';
molčijo v gozdu ptice,
ne ljubi se jim pet'.
Ne letajo čebele,
krog cvetja ne šume',
c'lo ribice vesele
se klavrno drže.

Doktor Prešeren! Živeli ste v času, ko je bilo imeti otroka izven zakonske zveze nekaj grdega, nepojmljivega in grozno strašnega! Kaj danes mislite o tej stvari? Imamo namreč primer, ko otroku z imenom USMERJENO IZOBRAŽEVANJE sploh ne moremo dati prave mame. Edini podatek, ki ga imamo, je ime njegovega očeta - - to je zavod za šolstvo.

PREŠEREN: Kaj pa je tebe treba biló
dete ljubó, dete lepó!
Al' te je treba biló al' ne,
sedaj si tu, in drugač' ne gre.

Mi smo strogi usmerjenci - poskusni zajci. Kaj so tam na zavodu za šolstvo sploh mislili, ko so začeli z reformo?

PREŠEREN: Gradove svetle zidajo v oblake,
zelene trave stavijo v puščave,
iz starega v novo so vam strili,
a temelji so že v začetku gnili.

Veste, večkrat se nam zgodi, da pripravljamo žur na prostem, ali se odločimo za kratke izlete, ali za smučanje, pa nam vse skupaj prekrižajo napovedi teh nesposobnežev, ki naj bi bili vremenoslovci.

PREŠEREN: Če b' mene poklicali,
bi zved'li pravi čas,
da burja bo hrumela,
bo slišat jo do nas.

Imate za prihodnost že kakšne načrte? Mislite še sodelovati v kranjski Čebelici in pisati lepe pesmice ali ste našli smisel svojega nadaljnega bivanja v čem drugem?

PREŠEREN: Cel dan iz pravn koval bom rumenjake,
zvečer s prijat'li praznil bom bokale
preganjal z vinom bom skrbi oblake.

Nazadnje še, prijat'li
kozarce záse vzdignimo,
ki smo zato se zbrat'li,
ker dobro v srcu mislimo.
Dokaj dni
naj živi
Bog, kar nas dobrih je ljudi.

JANKO IN METKA

DANES

HODILA STA IN HODILA, UTRUJENA, IZMUČENA, OBUPANA... IN GLEJ... JE RES? .. HALUCINACIJE, ALI FATAMORGANA? .. NE, TO JE RESNIČNOST!!! V HJUNEM OBUPU SE JIMA JE POKAZALA REŠITEV ŽIVLJENJA; NOVO ROJSTVO; - REKA OZIROMA POTOK, V VEJAH OB BREGU PA SKRIT ČOLN.

... ŽE PLUJETA V NOVO ŽIVLJENJE ... A, HEHADOMA LEPOTA NARAVE IZGUBLJA SVOJO ČISTOST IN SVEŽINO. POTOK PO KATEREM PLUJETA, IMENOVAN LOKAVŠČEK, POSLUŠA HJUHO ZGODBO O ČAROVNICI, PEČI, POBEGU. VSE PREVEČ SE SPOMINJA NA TROBICA IN NJEGOVE KRUŠNE PEČI. TO GA TAKO RAZBURJA, DA SPREMINJA BARVO, VONJ IN OKUS. RAZBUJENJE MU ŠKODI, DOŽIVI ŽIVČNI ZLOM - IN POGLEJ: NEPRIGAKOVANO SE SPREMENI V VRELEC NAFTE.

JANKO IN METKA PLUJETA DALJE, LOKAVŠČEK V SVOJEM KRITIČNEM PSIHIČNEM ŠTANJU SPREMENJA IMENA, OBLIKO, DIŠAVE. METKO ŽE POPADE STRAH, DA GA JE POPADLA SHIZOFRENIJA; MEŠA IMENA: HUBELJ, VIPAVA, SOČA... KO JANKO PRIPOVEDUJE, KAKO STA ČAROVNICO POTISHILA V PEČ, SE LOKAVŠČEK PREŠTRAŠI, NEZNA SE VEČ OBVLADATI, POTREBUJE POMOČ ZA PREMAGOVANJE STRAHU, TAKO SPREMENI IME V VIPAVO, ČEŠ, DA BO POSTAL NEZHANEC, BARVO KOT KAMELEON SPREMENI V RDEČO, ZA POGUM PA SE NAPIJE BARBERE. V VINJEHEM ŠTANJU POSTANE VSE LEPŠE.

JANKO IN METKA SE NJEGOVEGA ČUDEŽNEGA OBHAŠANJA ZBOJITA, OPAZITA, DA TAKA VOŽNJA NI VARNA, ZATO POBEGNETA NAZAJ NA KOPNO.

... ZHAJDETA SE V MESTU, KI GA IMENUJEJO AJDOVŠČINA ČEZ ČAS, KO SPOZHATA, DA JE NEVARNOST MINILA, DA JE ČAROVNICA RESNIČHO POGORELA IN DA SE JE ČUDEŽNI LOKAVŠČEK UMIRIL, SE ODLOČITA, DA BOSTA ZAŽIVELA MIRNO ŽIVLJENJE. VPIŠETA SE V ŠOLO.

TU PA SE ZAČENJA NJUNA NOVA ZGODBA, KI JE ŠE BOJEVITEJŠA; GOVORI O NEHEHNIH SPOPADIH MED JANKOM IN METKO, TER NJUHEM NASPROTNIKU MRAZKU, KI PREBIVA V SGNŠ. V SGNŠ PA ŽIVIJO TUDI DRUGE NEVARNĚ, GROZLJIVE IN SPLOH IN SPLOH ZVERI, KI OGROŽAJO JANKA IN METKO. A O NJIH DANES, IZ PREVENTIVNIH RAZLOGOV, NE BI GOVORILI.

UREDNIŠKI ODBOR:

JANKI IN METKE IZ 2.A

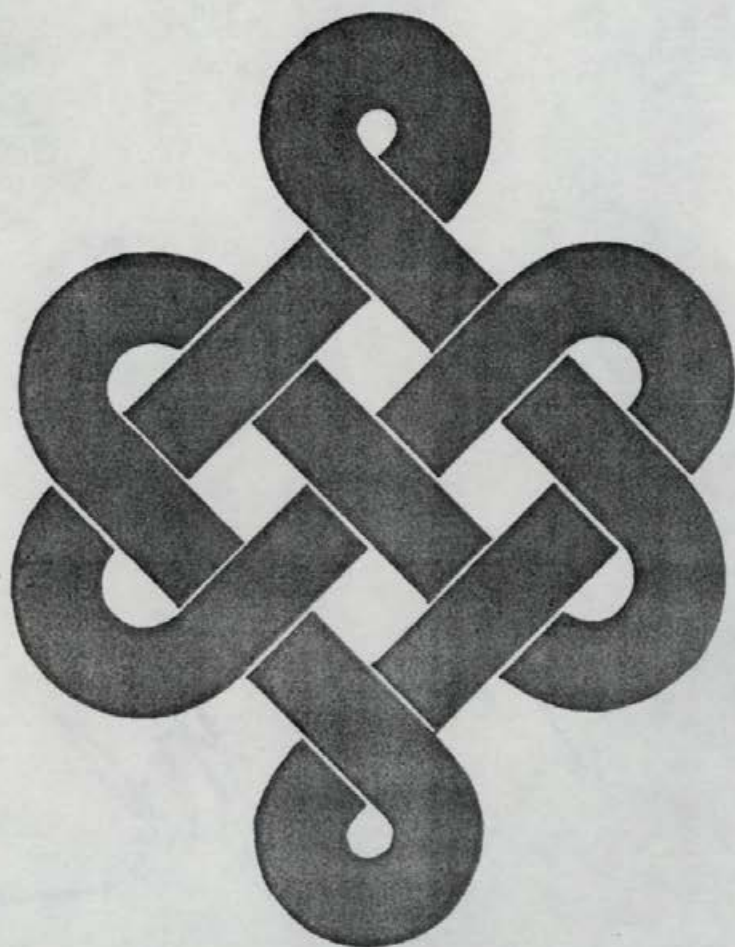
TISK, BESEDILO, LIKOVNA OPREMA, GLAVNI UREDNIK.,

MARUŠIČ IRENA Z.G.

OBRED HRAUJENJA

DAU DOČ

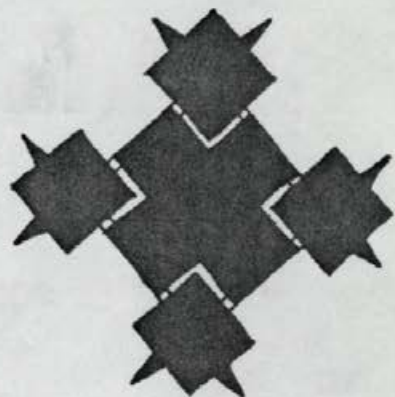
segu pita

aya papaiuk

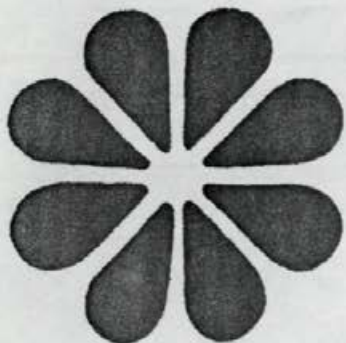
Pavlic Dayja

Pavlic Dayja

S črnim trakom
sva povezana.
Jaz sem tvoj začetek,
ti moj konec.

Črni trak objema
najina zapestja,
veže najine noge.

S črnim trakom
sta povezana.
ti njen začetek si,
on tvoj konec.

kriči

buta raste

trže je

drobi meni

oblino v

trebuha

napenja

drobovje

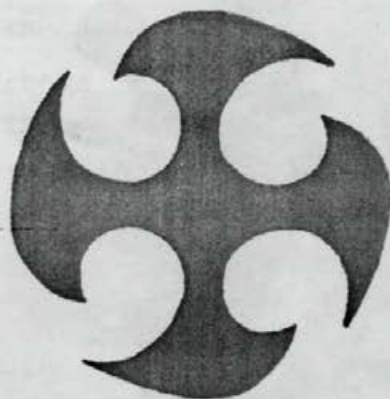
spomina

votli:

ne

more

tebe do

Izvil se je iz drevesnih korenin.
Vstal je iz globin morja.
Vzpenjal se je med skalne stene in prepade.

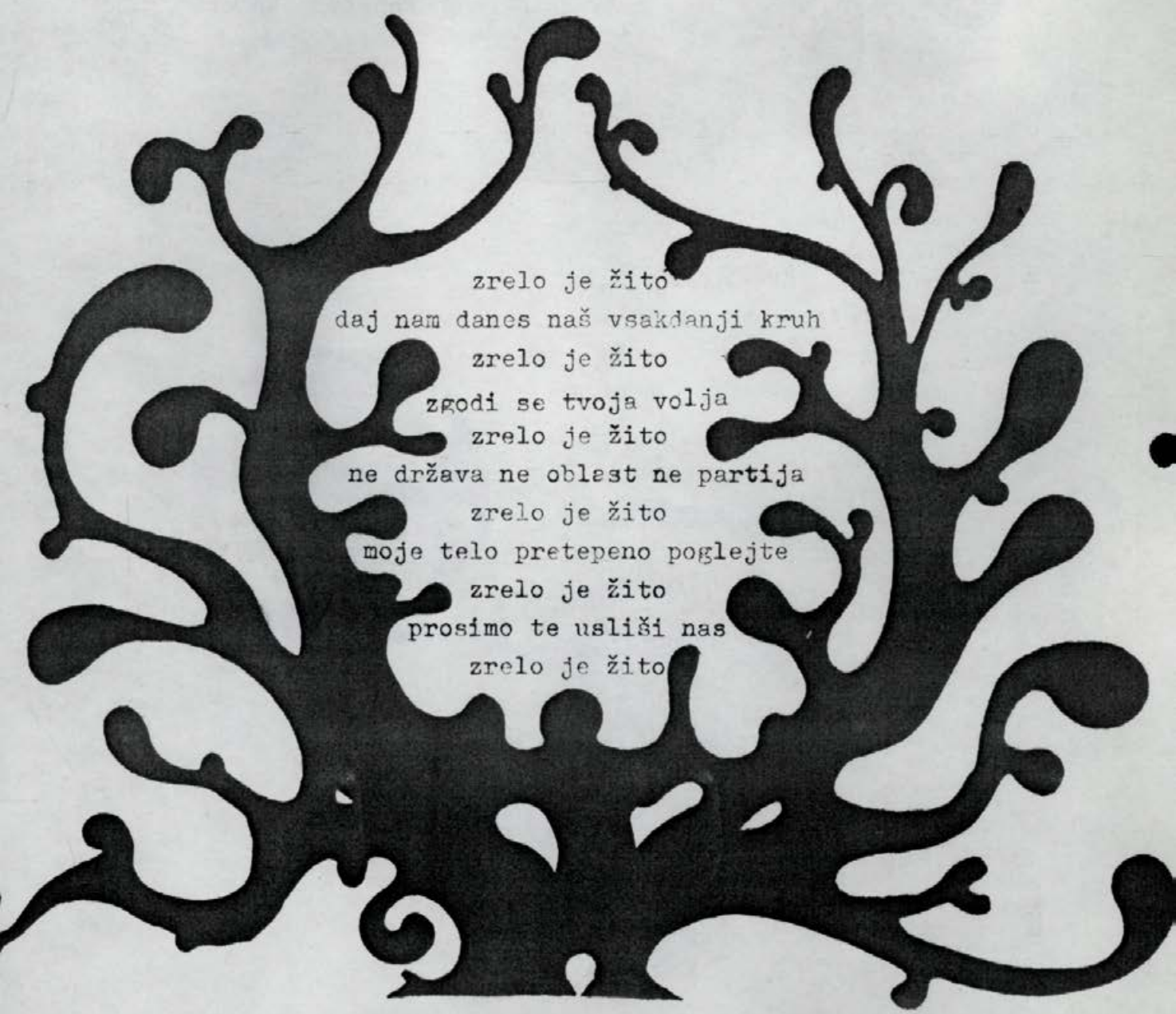
Gledam ga, kako sili kvišku:
Roke ima že krvave.

Sovražim ga.

Zaničujem.

Kopljem mu grob iz lastnih misli.

Kopljem in želim, da njegova noga prestopi prepad,
da telo omaga,
da se zruši.

zrelo je žito
daj nam danes naš vsakdanji kruh
zrelo je žito
zgodí se tvoja volja
zrelo je žito
ne država ne oblast ne partija
zrelo je žito
moje telo pretepeno poglejte
zrelo je žito
prosimo te usliši nas
zrelo je žito

Gledam ga in srh me spreleti, ko ga vidim klati.
Kolje.
Ubija.
Davi.
Kot zver.
Žrtve padajo.
Ena za drugo.
Rušijo se na tla.
Padajo pod njegovim mečem.
Gledam ga z okrvavljenimi rokami ...

Strah me je kruha,
ker ga nočem jesti.
In strah me je rok,
ki silijo vame.

Hotela sem napolniti roke,
pa so se skrčile v pest,
oči sem hotela napolniti z soncem,
a so se zaprle.

Krog v mojem srcu
se je
skrčil
v točko.

In iz točke
ni izhoda,
ker je točka

in
je
sama
svoj izhod.

MAŠILA BOM VASE

o g l o d a n e s k o r j e
O P L J U V A N E M R V E

Ž r l a B O M G O L T A L A ...
S L I Š I M J I H . P R I H A J A J O .

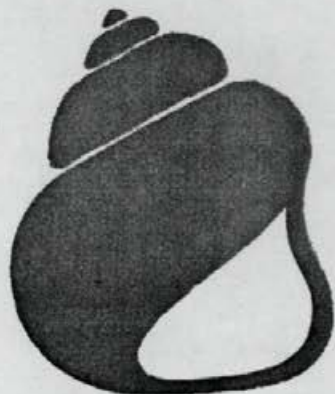
V sebi vsi nosimo isto bol.

Kruh se le včasih prebavi do kraja.

V nas pa ostane

kot kepa pepela.

Z A V E D N O .

Substanca: STOL

kvantiteta: 1- 2 kg, višina 85 cm

kvaliteta: bukov les, temno rjavo lakiran,
črn skaj za prevleko

prostor: dnevna soba

čas: 80. leta 20. st.

relacija:

. VSI POJMI NISO ENAKO
S P L O Š N I !!!

K l t h n b t b
o j i o i a a o
u v r n g
z d p i t v e
a i o e i D
č v ž t E
n m n i i p v N
e e j š o o A
š r i i i s j R
i n

Pod neznan naslov bom napisala kup neznanih besed.

Ker je naslov lep

in

neznan

bom

zaverovana

vanj

in

srečna

ker

sem

uspela

napisati

podenj

natanko

njegovo

vsebino

objela

ga

bom

in

častila

ker

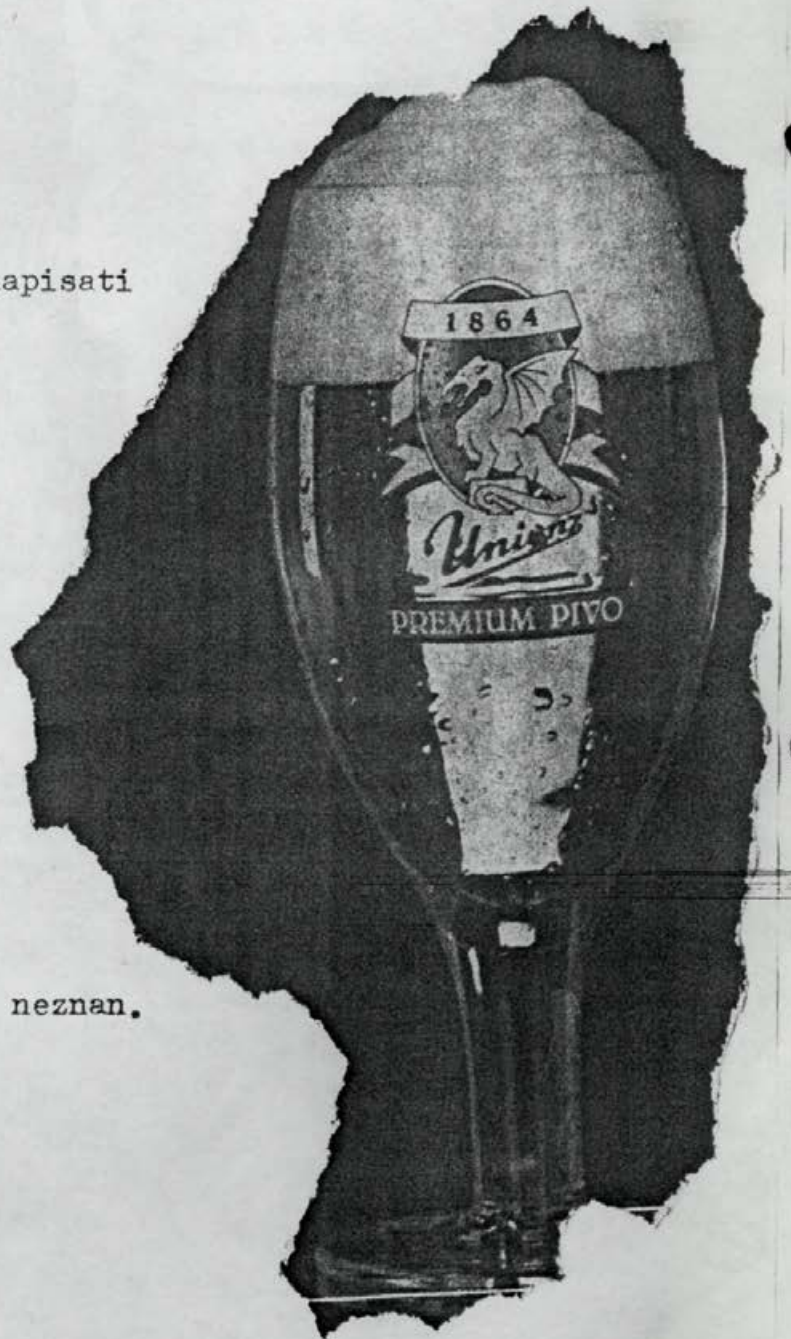
je

moj

in

tako

neznan.

KUHINJO, postelje, nočne omarice,
mizo, stole, umivalnik, bide, peči
na olje, omarici z ogledalom, prodam

S • N ce

J E

PARADAJZ PAPRIKA zraste do 25 cm
dolžine, je rdeče barve in zelo
okusna

KRAVO sivo belo, težko 600 kg,
s teletom, starim 10 tednov,
(peto tele), prodam

O D š 4 O

i

BREJE kože kupim

PRIJATELJ in prijateljica
želita spoznati par za
prijateljstvo. Ponudbe pod
"Menjava izkušenj"

T

Za Zlate

ZRCALO in uro, baročni, bider-
majerski okvir, kose bidermajerskeg
salona, kupim

ZLATO za zobe prodam

BoK A

VELIKANSKA KALIFORNIJSKA BUČA
zraste tudi do 170 kg. Ima zelo
veliko sladkorja in provitaminov.
Dobra za človeško hrano in živi-
nsko krmo.

S A E

ALI živi kje človek primeren
meni? Urejen, čustven, gospo-
daren in neodvisen od 56 do 65
let in želi spoznati humano,
simpatično, situirano žensko
in z njo lepo živeti v Ljubljani???

K a m ?

zatohla
siva ulica
sam hoditi
up
čakanje
Nikjer žive duše.
bolečina
strah in
solze
lačen
utrujen in
potrt

se je usedel
za vogalom
in zaspal
za vedno
Nikjer žive duše

TEBE KO ZAČNEŠ HODITI HO
DI TI JE PRAZNINA PRED
EHAŠ HODITI ZAPOJNE
TABO IN ZA TABO KO N

Nekaj so nosili v rokah.
 Da so bili njihovi obrazi enaki in roke brez rok.
 Da so hodili kot roboti in mahali z nevidnimi čepicami.
 Da so se srečevali.

Brez besed.

Vsi: žalostni ali veseli.

Včasih je smeh preplaval praznino,
 ki so jo pustili za sabo.

Večinoma

pa sem

slišala

le tišino:

v njih in izven njih.

Spoznala sem, da ne znajo
 govoriti.

Ko sem odmaknila masko,
 za njo ni bilo ničesar.

Stopila sem skozi in

se
 jim

na drugi

strani

pridružila.

VAS SVET JE SVET SPORNA

Srečala sva se
JAZ in JAZ.

V viharju so
besede
kriki.

In čas se meri
po dolžini
neshojenih cest.

Odšla sva z roko v roki.
JAZ in JAZ.

Pusti me! je rekel jaz.
In jaz ga je pustil.

Vendar čakala ju je
še
dolga
pot.

NAJ UGASNEJO LUČI!

IZKLJUČITE ŽAROMETE!

HOČEM TEMO, TEMO, TEMO!

NAJ POŽRE VSE MIZE,

STOLE,

HIŠE,

GRADOVE!

NAJ SE RAZBLINIJO

IN RAZKROJIJO V TEMO!

SONCE JE TAKO ŽE ZDAVNAJ ODŠLO...

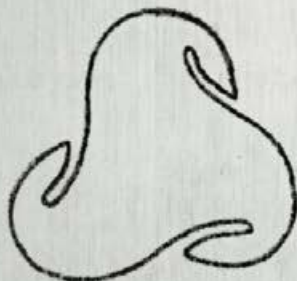
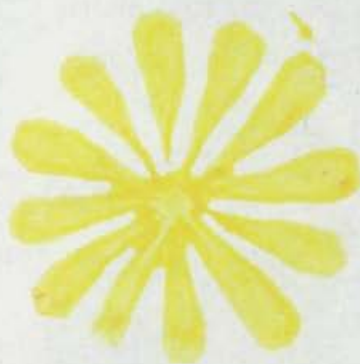
Ponoči ima vsakdo svoj svet.
Noči se ne da deliti.

V človeku se zbudi vse,
kar je v njem kričalo že prej.

In kar hoče svojo rešitev.
Noč je uganka.

In moč, da zjutraj začneš
spet znova.

Nevedoč, kje je tvoja pot
in kam te pelje usoda.

Ujela bom
sončni žarek
v odsev zrcala.
Milni mehurček
bo razpršil
mavrične barve.

Pepel bo razpadel,
prah strohnel.

Spregovorila bom
čarobne besede in
stopila iz kroga.

Pridi, jelenček,
pridi!
Dotakni se me.
in me stisni
nežno
me pobožaj
razkuštraj mi lase
zagugaš me v soncu
nesi me
v svojem naročju
deni me
na svoja pleča
in me nesi
po soncu
jutranji rosi
po gozdu
ob luninem svitu
letiva čez jezero
videla bova
galebe
ki bodo
bele sence nad morjem
pristala bova na oblaku
stopicala
po njegovih mehkih tleh
počohala te bom med uhlji
s prsti
se ti bom zarila v vrat
Pridi, jelenček,
pridi!

Stopila je pred mlako
in se globoko zazrla v
mirno gladino.

Čisto globoko- nekje
na dnu je videla obraz.

Obraz - prebičan od ljubez-
ni in zaripel od sonca

Da so
njene oči zarjule
od
bolečine

in je
gladina
za^apla^ola^{la}

Spustila se je na kolena.
V njena žejna usta je
za^aple^{sa}la^{la} podoba.

In zagorela v besedah in
v sanjah.

Iskala sem roke, da bi segle v moje.
Oči, da bi se v mojih
utopile.

Bežala sem dalje, skozi
sobane

in
hodnike.

Opirala vrata in jih
zapirala za sabo.

Prostori so pisani plesali mimo.

A BILI SO PRAZNI.

K R I Č A L I S O !

Praznina je krožila v meni.

Stopila sem skozi poslednja vrata.

Zgledala sem ČLOVEKA.

In zbežala sem.

Opirala in zapirala vrata.

A prostori, ki so prej

kričali od praznine,

so sedaj zapolnjeni silili
mimo.

Bilo me je strah.

VEDNO VEČ LJUDI!

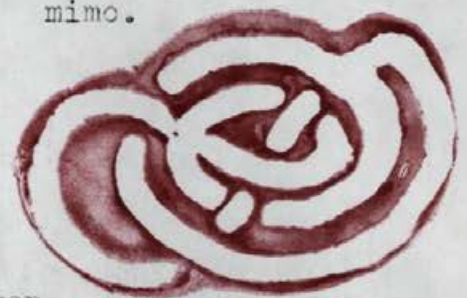
VEDNO V E Č !

Nihče me ni opazil.

Kot bi bila senca.

Kot da obstajam nekje daleč stran.

In nisem pomembna.

Ko sem ušla skozi velika
vhodna vrata,
sem se počutila kot ptica
v prostem
letu.

Zbudila sem se zaprta v stekleno kroglo. V meni in izven mene so gorele sveče. In zrak je dišal po suhih slivah.

In ciklamah.

Obrisi oken so se čudno

spañili

v

kolobarje.

Zunaj steklene krogle

je sijal svet.

In ljudje so se ljubili.

Zunaj je čas,

da veš, kdaj bo zašlo sonce.

Zunaj so besede

in misli.

In prostor,

da ne moreš lebdeti.

Tako kot lebdim jaz.

In ne moreš misliti, tako kot mislim jaz.

In da ne moreš gledati zahoda 10 X na dan,
kot ga gledam jaz.

Zunaj je tisoč stvari,

ki niso moje

in, ki niso potrebne.

Zato sem zaprta v stekleno kroglo.

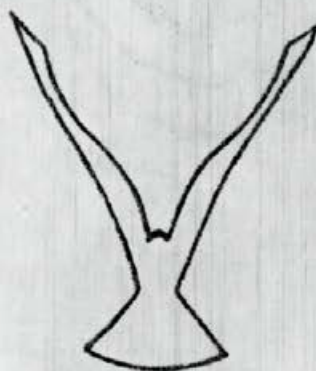
Sveče ne bodo dogorele.

In tudi če bodo,

se bo svetloba ohranila v meni

in sijala skozi popačene kolobarje

sonca.

VSE POLNO K O S T I .

Nikjer k r v i , da bi življenje v njej živel.

Kaznovala sem se sama s sabo.

Pri tem čas ni več pomemben.

P a v e n d a r h o č e M

VEN!!!!

I Z T E H R O K I N

NOG I N G L A V E , K I **NOČE**
ŽIVETI !! **V E N !**

D a b o d o r o k e P O S T A L E n o g e I N s e b o ž i v l j e n j e

IZNIČILO

v Ž I V L J E N J U

!!

Pustite me, da o d s a n j a m z n j i m s v o j e
mile krvave sanje.

Sonce **SEM**
JUTRO *sem*
MOČ , prekleto !! M O Č !!

Sonce sem ... NISEM ...kot kepa ... ki ni ... in
vendar J E ... **HOČEM** .. i n n o č e m
vem .. n o č e m ne MOREM ... jaz .. če sem

• • • **J A Z** • • •

v samotno zamolklo bučanje
nemirnih valov
je iznenada udarila iskra
nepotešenih strasti vetra
ki je prišla kdo ve od kod.
S svojim tihim udarcem
je ustvarila mučno brezdračnost,
ki je kot vsiljiva neznanka
plavala med utrujajočo zaspanostjo
praznine odmeva.
S svojo nagajivo brezbržnostjo
je razdirala stoletne plasti vsemirja,
ki se v svoji samozadostnosti in mirni blaženosti
ni dalo predramiti.
Obdalo se je z mrzloledenimi stenami
ki so iz neskončne globine
segale tako visoko,
da bi jih najbolj drzen ptič ne mogel preleteti
in bile so tako trdne,
da bi lahko zadržale tudi najbolj razjarjen budournik
kajti zrasle so
iz peščenega upa
in strhlenelih rok
ki so bile že davno
neuporabne.
Toda zlatorumena mehkoba,
ki je s svojimi mladostnimi krilci
prhutala med zidovi
je bila čudovito topla in lepa
in njena senca
je grozovito omamno
dišala po vijolicah.
Verodno se je prekopicovala
v svoji nenadni zamejenosti,
pa vendar ni poskušala uiti skozi špranje
ki so namenoma zijale
tam visoko pod nebom.

Čez čas,
ko izza temne mračnosti
še vedno ni bilo slišati ničesar,
se je potuhnjeno ulegla na trdo dno
in iz svojega neugasljivega kraterja življenja
bruhala nešteto krilatih metuljev
ki so se prilepljali na mrzle stene.
Groza ledenomrzlega dotika
je neusmiljeno prodirala po kosteh
toda gorkota,
ki je bila v tistem trenutku
še bolj neuničljiva,

jo je počasi.

milimeter za milimetrom

pomikala nazaj do stene.

In ko je zadela ob njo,

se je vsa nemoč ledenohladne gore

nakopičila v dolgih, težkih kapljah,

ki so iz trenutka v trenutek

bolj curljale

in se izgubliale v jamah globine.

In nenadoma

so se zdramila čustva

prastarih osivelih tokov v globini

in so mladostno privrela na dan.

privrela na dan.

Umirili so se valovi,

ki so jih zakrivali globoko pod sabo.

In metulji so pristali na njih.

In v trenutku,

ko je praznina odvrгла osivelo brado

in hotela vsrkati njihovo dihanje,

so metulji odleteli.

Za njimi ni ostalo ničesar,

le morljivi zvoki prhutanja kril

ki so se zadevali

v glasove pustih oblakov.

... a njegove oči...

Njegove oči me božajo. Dobre so. Lepe. Najlepše.

Svetijo se kot dva kristala. Skoznje zrem v njegovo dušo in vidim tisoče odtenkov barv, ki se prelivajo. Prodiram vanj, vse globlje, vse hitreje v vrtincu zanosa ...

Božanski mir me obdaja. Lepo je. Njegov gib je onemel. Ne kolje več. Ne mori. Miren je. Dober.

In jaz sem z njim in mu podajam roko.

Prime jo.

Držeč se za roke stopava po isti poti.

Ozre se.

Ozira se počasi, kot senca, kot strah...

Še trdneje stisnem njegovo roko in čakam...

Zaprem oči in čakam...

Že dolgo ne sanjam več.
Sovračim te.

Tvoje oči, dragi moj.
Nisem vedela, da jih ni.

KAKO LAHKO ŽIVIŠ BREZ OČI?

Ti in jaz sva ostala.

Pravin: glej, sonce.

Rečeš: krogla.

Orehova jedrca so podobna mislim.

Pojej jih!

Ta oblak je slon z rožnatimi ušesi.

DEŽ BO.

Jabolčne pečke so njegove solze.

I Z P L J U N I J I H !

SLIŠIŠ KRIKE?

To so oni.

OBEŠENCI Z A B U H L I H SRC!

Dušijo se.

Stena se RUŠI nanje
in oni NE MOREJO bežati!

Zdaj vem: s t e n a SI TI!

Ne miruje - drvi.

Ne obstane - vrti se.

Ne obstaja - a vidim ga.

On

nož

kri

jaz

smeh

solze

laži

morilec

kri

on

jaz

ubijalec - on - jaz - ubijalec jaz ubijalec...

jaz....UBIJALEC....

JAZ ubijalec?

Prazen je odmev glasu,
daleč s sladkorjem posuti
vrhovi smrek.

Stric čas in Gospa moškoče
sta pravkar umrla,
pogrebci pa žvečijo
žvečilni gumi.

Nocoj je noč brez sna.
Nocoj je noč obračuna.

Tvoje srce smo prebodli
z glogovim kolom.

Odrežali smo ti kodre
in jih sežgali.

Pustili smo te ležati
v prahu in umazaniji,

da te rodna mati
ne bi prepoznala.

Potem smo hoteli poteptati
tvoj obraz, tvoje roke in trup.

Zaloputnila so vrata,
ugasnila je sveča

in v daljavi je odmeval krohot.
Si bil to ti?

Na čelo so mu narisali sonce.

In ga častili.

Življenja so mu polagali v naročje in
pulili cvetje, da bi mu sijalo ob nogah.

Postavljali so mu spomenike in svetišča.

Da bodo rodovi jokali od sreče,
ko bodo ljubili njegovo bližino.

Toda nekoč je sonce na njegovem
čelu ugasnilo.

Z očmi polnimi smeha
so
gledali
v njegovo
podobo.

Da se je cvetje posušilo
in so se templji spremenili
v preteklost.

Njegova senca
pa je živela
naprej.

Prihodnji rodovi
so se ga spominjali

in ga
častili.

Izjokali smo
svobodo.
Dež
je v curkih
že davno
izpral
zadnje kaplje
krvi.
Vsa tista
trupla
so samo še
spomin
na stare čase.
Človek,
življenje
je božji dar!
Umiranje
je
prastara
skrivnost
zemlje.

Ostali bodo samo
koraki.
Napolnili bodo prostor
in za nas ne bo več
mesta v njem.
Prazen zvok bo zarisan
na tvojem obrazu.
Črna žalost z mehкими šapami
briše čas.

Da, tako je, vsak čas
se nekje začne
in nekje konča
moj čas pa je
brezkončen.
Nima rok, da bi z njimi mašil
ušesa.
In nima ust, da bi kričal.
Moj čas je čas začetka.

Čemu dušiti ogenj?

Čemu teptati oglje

na suhi travi?

Še vedno pojem

a nekje

čisto na dnu

čutim

da bi kričala!

Samomor v smrdljivi zatohli ulici

Astronavti skačejo po Luni

Otroci se igrajo s tanki

Fant s steklenico žganja

Abortus z iglo

Kaos

Ni smeha, ni solz.

Sama sem.

Vse ptice so odletele.

Morda sem odšla z njimi

in je to, kar pestuje bolečino,

le moj spomin,

ujet v trajanje časa.

To je lahko le konec.

Pa čeprav se vse začenja znova.

Pustil boš, da bo odteklo.
Da bo odplaknilo.
Izničilo.
Odšlo.

Pustil boš,
da bodo tvoje roke
polne nič
bedele v rokah,
ki ti jih ponujam.

Sledil boš.
Sledil in padal.
In vse se bo ponovilo.

Vsak začetek
se konča z začetkom.

In vsak konec s koncem

ZAHOD JE OSTAL
ZAHOD,
LE ZEMLJA SE JE
NEKAJKRAT
ZAVRTELA.

JANKO IN METKA UPERJENA V ZDAJ

Predstave posameznih razredov srednješolcev "Vena Pilona" v Ajdovščini so se sukale okrog arhetipske zgodbe o svetlobi in čistosti dveh nedolžnih bitij, ki se soočata z izkrivljeno zlovoljo ("čarovnico"), ki obvladuje naš planet, ki ga simbolizira gost gozd, v katerem se brat in sestra zgubita. Mit, ki ga v različnih tradicijah najdemo izraženega v različnih preoblekah, sta brata Grimm v romantičnem duhu svojega časa pripovedovala kot pravljico. Tokrat smo videli štiri alternativne variante.

Prvi razred gradbene smeri je na odru pokazal risbe vodilnih motivov iz pravljice. Zraven je po načelu kontrasta tekla pripoved o prihodu prvošolskega para iz toplega domačega okolja v razumski hlad šole. Predstava se je odvijala ritmično in toliko čustveno obarvano, da smo ob njej začutili, da "pravljica" snov res ni da leč od vsakdanje resničnosti. (Podobno je bila na kontrastu med "živo" sedanostjo in "mrtvim" pesnikom zgrajena predstava četrtega A razreda gradbenikov, a se je izognila dogovorjeni temi.)

Princip kontrasta je prerasla razstava miselnih vzorcev, ki jo je pripravil prvi razred naravoslovne smeri. Tri vodilne osebe pravljice so bile prevedene v miselne pojme, tako da jih je moč razumeti z miselnostjo novodobnega človeka. Četrti B razred gradbenikov je uvedel pojem gledališke igre na določeno temo tako, da se je sami gledališki igri izognil; uporabil je princip negacije. Gledalci smo dobili vpogled v pripravljajenje gledališke igre, ki je nikoli ne bo. Negacija je bila tako popolna, da igralci pripravljajenje igre niti niso igrali, ampak so se obračali v svojem krogu, tako da gledalci nismo ujeli niti besedice tega, čemur smo smeli prisostvovati.

Predstava četrtega razreda družboslovne smeri - prava dramatična predstava z izdelano estetsko podobo in jasno dikcijo - je šla še korak dalje in nadgradila tako princip kontrasta kot negacije. Četrtošolci so se o temi odločili tako, da so predstavili svojo lastno inačico arhetipa Čarovnice - Metke - Janka.

Igra je razdeljena v tri dele; prvi del smo doživljali kot vizijo senčne strani sodobnega sveta, kot raven "zle čarovnice". Značilno za naš čas je bilo že to, da se je "čarovnica", ki ukazuje s piščalko, in deli kruh, postavila pred nas kot moški. Brezoblična množica enakih med enakimi pa se je krotovičila v njegovem ozadju, dokler se ni, potem ko je iz njegove roke prejela hrano, zdrobila v nešteto posameznikov, od katerih je vsak sam in zaprt v svoj svet potrošnje.

V drugem delu se zdi, da smo zrlji v notranje svetove osamljenih posameznikov, v psiho sodobnega človeka. Osebe na odru so se predstavile kot duhovne osebe tako, da so se od občinstva razmejile z masko, ki so jo držale pred obrazom, oblečene v mrežaste vreče za krompir, ki so jim dajale nesnovni, eterični videz. Tudi ko so nam govorili, so govorili kot tretja (nevidna) oseba, ki govori obenem

o njih igralcih in o nas gledalcih. Estetika slike je bila zgrajena na kontrastu med negibno držo tistih, ki so govorili in sproščenim gibanjem tistih, ki so molčali.

Alternativne poti iz tako razgrnjene tragike našega sveta upri-
zarja tretji del. Med seboj se prepleta pet alternativnih možno-
sti. V soju reflektorja vidimo na platnu silhueto znane jogijske
"Himne soncu". Na levi sedi skupina v krogu skupinske meditacije.
Prvi dve alternativni lahko razumemo kot osebno posvetitev kozmič-
nim razsežnostim življenja oziroma poglobljanju v skrivnost svo-
jega jaza. Tretjo možnost odpirajo ritmi Straussovega valčka Na
modri Donavi, ki smo ga ob znamenitem Kubriskovem filmu Odiseja
2001 doživeli kot utelešenje popolnih ritmov vesolja. V tem popol-
nem ritmu so nasprotja premagana, ena od deklet se z nekdanjim ob-
lastnikom zavrti v plesu kot simbolu tretje možnosti: sinteze na-
sprotij, novodobnega mita akvarijeve dobe. Nadaljne možnosti so
vse bolj črnoglede. Pojavi se nora ženska in se s histerijo in
nervozo dviga nad banalnost odtujenega sveta - a je obenem vanj z
obema rokama, s katerima je privezana na vrvi kot lutka, neizogib-
no ujeta. Preprosto rečeno, človek se umika v kritiziranje sveta
takšnega, kakršen je, svet pa takšen še naprej ostaja. Peta alter-
nativa je slednji diametralno nasprotna. Dekle zapoje svetu čudo-
vito pesem, mehko in čvrsto, a se ob zadnjem zlogu zlomi, ker se
zdi, da začuti, da svet ob tem ostaja nem in brezčuten, tako kot
smo ob tem sedeli negibni v temi mi gledalci. Šesta alternativa
je od zadnjih treh najbolj tragična in nas pripelje na začetek
igre ter tako delo tudi zaokroži. Množica se oblastniku upre in
ga ubije. Potem, ko zmedena ne ve, kaj bi s tako prisvojeno pro-
stostjo, se iz njenih vrst iztrga posameznica, odvzame mrtvemu
oblastniku piščal in sama postane oblastnica nad soljudmi. Nič se
ne spremeni. Konec je podoben začetku.

Igro lahko razumemo kot refleksijo o usodi Metke in Janka v copr-
niškem (zoprnem) svetu, ki obdaja novodobnega človeka, odtujenega
naravi in smislu svojega bivanja. Kompozicija predstave ovrže de-
litev med "dobra" Janka in Metko ter "zlo" čarovnico. Vloge so med
seboj pomešane tako, da odhajamo z občutkom, da zlo sicer trenutno
prevladuje, a so nam odprte tudi alternativne poti proti dobremu.
Oblika predstave je, da tega ne pripoveduje dobesedno, ampak go-
vori neposredno s sintezo koreografije, glasbe, oblačil, besedi-
la, luči in teme.

Marko Pogačnik

Ob predstavi 4. a me je predvsem razveselilo dejstvo, da so morali prebrskati precej "Prešerna", da so njegovi verzi "full ustrezali večini zastavljenih vprašanj".

4. b - enkratna ideja, ki ji je sledila slaba realizacija. Preveč je bilo vakuma, neobvladanja prostora in situacije. Dialogi so bili neizčiščeni, namen nejasen. Zagovarjajo sicer stališče, da v "igri v igri" tako tudi mora biti, vendar jim komaj lahko verjamemo. 4. b bi ob večji spodbudi iz svojega "Janka in Metke" lahko naredila dobro predstavo.

Fantom iz 1. a je uspelo. Preživeli so. (Zame so bili prijetna osvežitev.)

Zadržala bi se ob uprizoritvi 4. družboslovne. Kljub temu, da so svojo predstavo pomensko razdelili v tri sklope in jih ustrezno poimenovali: Obred hranjenja, Dan, Noč, je ostal izpovedni pomen veliki večini učencev nejasen. Kaj so hoteli povedati? Kdo sta bila njihova Janko in Metka? Sta se rešila? Pred čim? Vprašanja so zastavljena v dvojini. 4. družboslovna odgovarja v množini. Mi smo Janki in Metke. Vsi "mi" izgubljeno tavamo skozi "gozd življenja", se ustavljamo na poti materialnih dobrin; včasoh se sicer zavemo, da nam nekaj manjka, da nam vse manjka, toda v tistem trenutku zaslišimo žvižg - pogojni refleks - ubogaj - trpi - nisi še na vrsti - in življenje teče dalje. Kako?

Dan.

Ulica polna ljudi, obrazov, ki hitijo drug mimo drugega. Maske, ki življenje igrajo, življenja ne morejo živeti.

Jaz, ki ga je treba zavarovati pred surovostjo drugega jaza s plastjo ovoja, pudra, vate...

Življenje dneva je igra videza, nasmehov, laži, prevar.

Kje je izhod? Ga lahko najdemo v sanjah? Je sanjski svet edina realnost vredna človekovega življenja?

Da. Šele v sanjah zaživi človek življenje, ki ga je vredno.

Lahko ljubi, lahko pogleda vase, lahko poje, lahko je. Predstava 4. družboslovne odpira naslednje vprašanje: ali lahko res-

nično polno zaživimo šele v sanjah ali pa so tudi sanje samo utvara? Je življenje utvara? Stena se podira. Podira se varen zid, zadnja membrana, ki je človeku branila, da bi spregledal. V trenutku, ki ga loči od slepote, ubija jaz povprečnosti v sebi, potepta željo po uspehu, oblasti, zavrne nagonkost svojega izvora in se preda tišini miru, vendar le za hip. Janko in Metka se ne moreta rešiti: Mi se ne moremo rešiti. Pred kom? Pred namimi samimi.

Predstava 4. družboslovne je bila ekspresivna in dinamično razgibana. Njeno glavno orožje je bila simbolika, ki je terjala od gledalca nekaj notranje angažiranosti. Igra je bila prepričljiva. Nastopajoči so v celoti obvladali gib in prostor. Z učinkovitimi zvočnimi in svetlobnimi efekti so že okrepili vtis sodobne, angažirane izpovedi.

Bruna Vuga

JANKO IN METKA V 4. B

Iz osnovne ideje, da bi Janka in Metko upodobili kot ustvarjalnost posameznika, smo v okviru celote izhajali tudi mi. Po prvotni zamisli naj bi oblikovali gledališko igro, ki bi jo skupina zadolžena za izvedbo vsilila vsem ostalim. Ta način dela pa je nekako zamrl. V iskanju nove poti smo prišli do zamisli, ki jo je narekoval osnovni koncept kulturnega dne - posameznik ne bi bil več pasivni spremljevalec dogajanja, ampak bi se vanj aktivno vključil. Nihče ga ne bi v karkoli silil, delal bi kar bi hotel, s svojimi idejami bi vspodbujal tudi ustvarjalnost drugih in s tem dopolnjeval samega sebe. Naša igra se je začela že dan pred kulturnim dnem in se nadaljevala vse do nastopa. Oblikovali smo jo vsi, vsi smo jo tudi igrali. Ob odhodu z odra je tudi iz nas izginila želja po ponovni aktivaciji - ker je bil to le enkratni trenutek, ki je razgibal posameznike in skupnost - zunanji spremljevalec se je moral poenotiti z nami, če je hotel idejo razumeti. Zato tudi vsebine v igri žal ni bilo.

ANKETA: POHVALE IN KRITIKE NA LETOŠNJE PRAZNOVANJE KULTURNEGA DNE

Zdelo se mi je zanimivo zbrati nekaj mnenj, ker se je po proslavi tako v zbornici kot pred razredi o tem veliko govorilo. Namen ankete ni samo hvaljenje oziroma kritiziranje, temveč ugotoviti zanimanje med učenci in učitelji za tovrsten koncept proslave, ki v teh par letih že prehaja v tradicijo.

4. b: Proslava je še kar dobro uspela. Tudi potrudili smo se. Če jo primerjamo z lansko, ima to prednost, ker smo dali možnost vsem učencem, da pokažejo svojo ustvarjalnost tam, kjer so najboljši. Čeprav niso sodelovali vsi učenci, je kulturni dan uspel.
1. c: Predstava 4. družb. je bila dobra. Vsega nismo razumele. Všeč mi je bila pesem. Družboslovni je imel najboljše, ker v živo takega še nismo videli. Predavanje nas ni preveč zanimalo. Kulturni dan je bil dobro organiziran.

4. b: Najlepši mi je bil nastop Grete.

Zdenka Blaško: Od 4. b je bilo premalo slišati, videlo se je, da so imeli premalo resen pristop. Pohvaliti moram 1. a, ki so bili prisrčni. Predstava 4. družb. je bila globoka, pokazali so zrelost in organizacijo. Videti je bilo, da so dosti delali. Všeč mi je bila kombinacija jezikovnega in nejezikovnega sporočanja.

2. b: Na splošno mi je bilo še kar všeč. Igrica od 4. družb. je bila v redu, tisto s kruhom mi je bilo všeč. Od 1. a se ni nič slišalo. Prvo predavanje mi je dopadlo, na drugem nisem bil.

Dora Cigoj: 1. a bi morali bolj počasi in jasno govoriti. Od 4. b se ni slišalo. Od 4. dr mi je bilo všeč, vendar precej nerazumljivo. Drugo je bilo vse dobro. Na predavanje nisem šla.

4. a: Od 4. b je bilo super. Razstave nismo videli. Od 1. a mi je bilo všeč, od 4. b nismo nič slišali. Predavanji sta bili dobri. Lepo je bilo. Lahko bi bilo še boljše.

Alenka Geržina: Proslava 4. dr je bila na visokem nivoju. 1. a so imeli na svoj način, njim primerno. Očitno je bilo, da so 4. b bili brez mentorja. Kulturni dan je bil zasnovan na poseben način. Tega pred leti nismo bili vajeni. Vložen je bil samostojni trud učencev.

1. č: Mene ni bilo na proslavi, vendar vsi pravijo, da so bili 4. dr najboljši.

4. b: Predstava je bila perfektna, samo malo težka. Žalostno je to, da bo ostala nepoznana.

1. a: Prima, fajn. Škoda, ker ni bilo filma. Veseli smo, ker smo tudi mi sodelovali. Všeč so nam bile tudi druge igrice. Predavanje ni bilo preveč zanimivo.

4. dr: Na splošno smo uživali pri predstavah in na predavanjih. Srečni smo, da je naše dramsko delo uspelo.

4. b: 4. dr so bili odlični. Sploh so skoraj umetniki.

Lojze Likar: Lahko bi debatirali na veliko. Priprave na proslavo so bile mukotrpne. Glede izvedbe ne vem, ker sem bil na Gori.

2. c: Kulturni dan mi je bil všeč. 4. dr so bili najboljši. Najlepša je bila pesem in tisto s kruhom. 1. a so imeli prehitro.

4. a: Kulturni dan je bil najboljši od vseh do zdaj. Od 4. dr je bilo za mnoge nerazumljivo, višje, sicer dobro. 1. a so bili simpatični. Pripravili so razrede, da so bili aktivni. Če bi bilo več takih proslav, bi se tudi 1. a izpopolnili. Predavanje mi je bilo všeč, ker te ne pušči praznega.

2. a: Od 4. dr je bilo težko za razumevanje; tista je lepo zaigrala na kitaro. 1. a so brali prehitro, vendar so imeli dobro, super. Ideja od 4. a je bila dobra, 4. b so pokazali, da niso vadili. Tov. Pogačnik dobro razlaga, zna dobro prikazati. Mi nismo imeli ideje, ker smo bili preveč omejeni na naslov "Janko in Metka". Če bi vedeli, da je tako svobodno, bi naredili. Bomo dali pa nekaj v Izvir.

Nežka Mikuš: Bilo je dobro pripravljeno. Razen 4. b; 1. a so imeli dobro, le da bi morali glasno in lepo prebrati.

Ravnatelj: Celotna organizacija je bila dobra. Predstave so bile moderne, pač take, kot si jih današnja mladina želi. Čeprav je bilo predavanje na višjem nivoju, je znal tovariš Pogačnik vse učence pritegniti k poslušanju. Moram pa priznati, da sem izredno zadovoljen, da so bili pobudniki in iniciatorji učenci sami, čeprav je dejstvo, da so vedno le trije, štirje, ki spodbujajo k delovanju, neizpodbitno.

Nekega splošnega vtisa iz ankete prav gotovo ni težko poiskati, saj so si mnenja več ali manj edina. Učenci si torej želimo sodelovati in biti ustvarjalni. Vsak na svoj način seveda. S tem pa je namen tudi dosežen. Predstava 4. dr je naletela na širok odmev med vsemi učenci verjetno tudi zato, ker je vsak v njej lahko našel nekaj zase; eni so slišali pesem, drugi so se čudili nad "tistim s kruhom", tretje je presenečal sam način predstave. In to je verjetno tisto, kar smo si vsi želeli; od zidarjev, tehnikov in šivilj do družboslovcev in naravoslovcev - skratka vseh, ki se vsak dan srečujemo na našem šolskem hodniku.

MI O DRUGIH, DRUGI O NAS !

Hrumenje in dinamika telesa na začetku; simbol trpljenja, bolečine, ujetosti v dolgo verigo. Živalski glasovi, temne postave, tema ... ! In zopet prodor glasbe.

KAKO JE ČLOVEK MAJHEN IN NEBOGLJEN V OKLEPU ŽIVLJENJA, USODE, TRPLJENJA, DAJANJA, KAKO JE UJET V SAMEGA SEBE, V KRIVIČEN SVET POLN LAKOTE IN VOJN.

Roka in hlebec kruha; okoli in okoli pa množica stegajočih se rok, odprtih ust, podivjanih ljudi.

LAKOTA NE PRIZANAŠA!

GLEJ, TAM DALEČ JE NA TISOČE ISKRIVIH OČI, NA TISOČE LAČNIH UST IN PRAV TOLIKO STEGNJENIH ROK ZA SKORJICO KRUHA.

Bitka, sovraštvo, pohlep ... bitka ... žrtve !

VOJNE! ZAKAJ?

ZARADI POHLEPA LJUDI PO NEČEM NOVEM, ZARADI EGOISTIČNIH POTREB, ... IN VOJNA V SAMOOBRAMBI.

VOJNA NE IZBIRA: KDOR JE MOČNEJŠI, OSTANE !

Novo jutro polno idealov, svežine in elana za življenje. Jutro kot vsako jutro; čisto, nepokvarjeno!

Vsakdanje skrbi! Na tisoče misli in sklepov, na tisoče ljudi, ki žive svoje življenje in vendar so njihova življenja slična. Z jutrom vstajajo, da bi ustvarjali, trpeli, ljubili, dosegli nove uspehe. Z večerom izginjajo sami vase in z jutrom so zopet to, kar so bili včeraj, pred 10 dnevi, 10 leti, celo življenje.

KO SE ZJUTRAJ ZBUDIŠ, SI SPOČIT, PREROJEN, POLN NAČRTOV ZA NAPREJ IN Z NASMEHOM NA USTIH. A KAJ, KO TI VSAK LEP TRENUTEK IN VSE IDEALE, LAHKO UNIČI NEZNATEN TRENUTEK IN DAN IMAS POKVARJEN.

Nežna glasba in plesalka v belini; tako lepa, tako nepokvarjena ... , potem pa plesalka v črnini; uničena, poteptana, omadeževana, zastrupljena z zlom.

Ljudje, ki podivjajo v trenutku, ko plesalka odrine svojega "črnega" partnerja. Potlačijo ga na tla in ga uničijo, vendar se vedno znova pojavlja v drugačni obliki, ... in s piščalko v roki.

PLESALKA JE SIMBOL LEPOTE, SREČE, NEDOLŽNOSTI, NJEN PARTNER PA SIMBOL ZLA. PODIVJANI LJUDJE SO OSEBE, KI SE TRUDIJO, DA BI ZATRLE ZLO, VENDAR JIM TO NE USPE. ZLO KROŽI; SE VEDNO ZNOVA VRAČA IN UNIČUJE VSE, KAR JE LEPO.

Za pomoč pri izdaji glasila "IZVIR", se zahvaljujemo
delovnim organizacijam:

LIPA, Ajdovščina
TEKSTINA, Ajdovščina
SGP Primorje, Ajdovščina
MLINOTEST, Ajdovščina

in

SO Ajdovščina
SIS družbenih dejavnosti, Ajdovščina

Uredniški odbor
glasila "IZVIR"

SGNŠ Veno Pilon
Ajdovščina

naklada: 300 izvodov

IZVIR

glasilo sgš
»veno pilon«
ajdovščina

V V O D N I K

Pomlad je čas rojevanja. Vsakdo rad piše o pomladi, ker je navdih ro-
dolnih zinskih dneh. Kar se rodi v nas, stopi v svet in se poskuša ro-
diti na novo.

Da bi besede, ki v nas vrejo, zvalili na plano, smo razpisali VELIKI
NAGRADNI NATEČAJ s popolnoma pomladno temo "Č e b e l i c a l e t i
n a t r o b a n t i c o".

Treba je bilo le ozreti se okrog sebe in napisati, kar si vidiš.

Nastali so številni pomladni izlivi ljubezni in fantazije.

IZBIRI NAJBOLJŠEGA PRISPEVKA SMO PREPUSTILI VAM. IZBERI TISTEGA, ZA
KATEREGA MISLIŠ, DA JE BOLJŠI OD NAJBOLJŠIH. NA LISTIČ NAPISI AVTORJA
PRISPEVKA IN LISTIČ ODDAJ V SKRINJICO V 1. NADSTROPJU. ZMAGOVALNI
NATEČAJA BO RAZGLAŠEN V NASLEDNJI ŠTEVILKI.

Seveda v našem svetu ni le pomlad tista, ki nas spodbuja k ustvarjan-
ju. Obkroža nas tisoče drugih, večjih problemov, bolj kričečih in žil-
vih. Stopimo v večni sanjski svet. Zaspimo v melodijah besed in po-
skusimo razumeti drug drugega.

Vendar so sanje del resničnosti, v katero smo vpeti. Tisoče vprašanj
se ponuja že v našem šolskem vsakdanu.

Vam je blizu problem ocenjevanja? Le malokoga to ne zanima.

Marca je bil posvet mladim o usmerjenem izobraževanju. Na njem sta bi-
li prisotni tudi dve učenci iz naše šole. Pripravili sta poročilo glede
najpomembnejših vprašanj, ki so jih na posvetovanju reševali. Predvsem
sta se ustavili pri problemu ocenjevanja.

Teorijo smo z anketo poskusili prenesti v prakso, v konkretno življenje
naše šole. Kaj menijo učenci? Je ocenjevanje v mejah pravil? Kje so na-
pake? Kje nepravilnosti?

Kljub še neizrečenim odgovorom, neizliti poeziji in cvetoči pomladi po-
skusimo obrati koščke nas samih in zgraditi naše dojetanje življenja.

Uredniški odbor

6. SREČANJE SREDNJEŠOLCEV "SLOVENJ GRADEC"

Prav gotovo si moramo priznati, da v našem sistemu šolstva, v usmerjenem izobraževanju ni vse tako, kakor bi si želeli. Prav zaradi nastalih problemov smo se srednješolci zbrali v Slovenj Gradcu, da bi se pogovorili o tovrstnih problemih.

Nakazale so se nove možnosti za posamezne spremembe v UI in sicer sledeče:

1. Pouk OIZ naj bi preložili v višje letnike (3, 4), da bi tako dobili večje število ur za druge predmete v nižjih letnikih, sočasno pa bi pouk OIZ povezali z vojaško obveznostjo fantov.
2. Program PP, ki nastopa sočasno pri urah OIZ in ZU bi povezali v enoto, tako, da bi bil ta izpit enakovreden tudi za izvenšolsko življenj. (Izpit za avto, izpit PP pri CZ ...)
3. Pouk ZV bi skrajšali na minimalno število ur, te ure pa bi uporabili za splošna predavanja šolskega zdravnika ob sistematskih pregledih.
4. STM naj bi povezali v sklop s poukom filozofije.

Tako bi se lahko bolj poglobili v splošne in strokovne predmete, istočasno pa bi deloma razbremenili učence.

SPREMEMBE O REFORMI USMERJENEGA IZOBRAŽEVANJA ZA ŠOLSKO LETO 1986/87

Izsledki iz raziskave: (Winkler)

- Ugotovljeno je, da je naše šolstvo prerazdrobljeno, zato je treba poleg samega programa spremeniti tudi mrežo šol (srednjih). Ne moremo si privoščiti strokovne šole v vsakem manjšem kraju, zato bi bilo bolje imeti manj šol (po številu), pa te dobro opremljene - s sodobnimi učbeniki in pripomočki ter sposobnimi učitelji. Vendar z združevanjem šol oziroma centrov nikakor ne smemo omejiti števila učencev z obrobja;
- V programih za tehnične šole je premalo upoštevana potreba po večji širini znanja in splošni razgledanosti.

Temeljna izobrazba, ki je skupna večim šolam oz. programom, bi morala biti bolj kvalitetna. Poudarili so, da je namen srednjih šol izobraževati za poklic in življenje. Programi pa so sedaj preobremenjeni, ker so v njih združili splošno in strokovno izobrazbo - pa še nobena ni kvalitetna.

Hkrati ugotavljamo, da dajemo premalo pozornosti nadarjenim učencem; naš šolski sistem za nadpovprečno mladino ni poskrbel, poleg tega pa so še ukinili možnost preskakovanja razredov. Potrebno bo zviševati nivo znanja tudi prizadetim učencem.

Predvsem učitelji ugotavljajo, da srednješolci ne znajo izražati svojih misli ter da je prehod iz 8. razreda v 1. letnik preveč radikalen oz. da ni pravilno zastavljen. Poleg tega se jim zdi 1. letnik prelahak in da predvsem boljše učence pasivizira - mnogo snovi se ponavlja iz OŠ.

Predsednik republiškega komiteja za šolstvo (Zorič):

Poudaril je, da je materialni položaj šolstva zelo kritičen. Oprema je zastarela, prav tako mnogi učbeniki, problem so nizki OD učiteljev.... Po sredstvih, ki jih dajemo za šolstvo, je naša država najnižje v Evropi; vemo pa, da je razvoj odvisen tudi od tega, koliko vlagamo v izobraževanje. Imamo dve možnosti:

- dati več sredstev za šolstvo;
- ustrezno skrčiti mrežo šol.

Povedal je še, da omejevanja vpisov v srednje izobraževanje NI, vpis je pač odvisen od potreb združenega dela in interesov mladine same.

Mladi so dali predlog, da bi pri oblikovanju in sprejemanju reform sodelovali tudi oni, saj je reforma njim namenjena.

PRIPOMBE IN PREDLOGI NA OSNUTKE NOVIH PREDMETNIKOV:

- v večini usmeritev je preveliko število ur OTP - ta predmet naj bi bil ukinjen ali vsaj omejen.
- v večini usmeritev je premalo SLOVENSKEGA JEZIKA, premajhen je tudi delež svetovne književnosti.

- tudi tehničen šole naj bi imele dva tuja jezika.
- v naravoslovni smeri je premalo zgodovine, biologija je preveč razdrobljena, predlagani dodatni predmeti filozofija, psihologija.

Nova reforma predvideva tudi 15% ur (pri nekem predmetu) za dopolnjevanje, ponavljanje in preverjanje znanja v obliki pogovora in ne samo spraševanja.

OCENJEVALNI SISTEM V UI:

Preverjanje in ocenjevanje znanja je pomemben del izobraževalnega procesa. Zato je vsekakor potrebno odpraviti nastale napake in nepravilnosti v sistemu samem.

Naj navedem nekaj misli in vprašanj, na katera si poskušajte sami odgovoriti:

1. Kakšne možnosti samoupravljanja v UI ima učenec, ko o delu, kot tudi o rezultatih dela odloča učitelj?
2. Rezultati učenčevega dela so pogojeni z lastnostmi učenca (njegovo vedenje, sodelovanje, marljivost...). Ali mi lahko odgovorite, na katere lastnosti daje učitelj povdarek in na katere ne? S tem je učenec hote ali nehote klasificiran. Paziti mora na obleko, družbo, vedenje... Pokoriti se mora učitelju in tako postaja podrejen.
3. Ali ni ocenjevanje (1,2,3,4,5) relativno. Ne glede na znanje posameznega razreda, mora imeti učitelj v razredu večino dobrih in manjšino nezadostnih oz. odličnih ocen. Kriterij ocenjevanja je strogo vezan na sposobnosti posamezne skupine učencev. In kaj se dogaja? (Učenec iz vaške OŠ, z lažjim kriterijem ocenjevanja in učenec mestne OŠ z težjim kriterijem ocenjevanja opravita sprejemni izpit v srednjo šolo. Mestni učenec je sprejet, vaški pa ne. Kdo mi lahko trdi, da je vaški učenec manj sposoben kot mestni, ki je bil sprejet?)
4. Kako naj se povprečen učenec intenzivno pripravi za 7 ali celo 8 šolskih ur v enem popoldnevu? Če bi se hotel za vsako uro 100% pripraviti, bi potreboval najmanj 8 ur učenja. Za vsako šolsko uro vsaj 1 uro učenja. To pomeni, da ima učenec 16 urni delavnik. Ali ni tak sistem podoben kapitalizmu v 19 stoletju?

5. Kaj pa problemi učiteljev?

- Obstoječi sistem financiranja šol sili posamezne šole, da večajo število učencev.
- Nizki osebni dohodki povzročajo nezainteresiranost učiteljev, s tem pada iniciativa.
- Mislim, da ni čudno, če nas pozimi zebe, ko se dogaja, da so OD učiteljev pogojeni s porabo kurilnega olja...

SKLEP:

Z reformami bi morali večeti že pri pravilniku: zmanjšati število predmetov in število ur, učenec bi moral dobiti več ocen.

Učitelj mora pokazati večjo iniciativo, učenec večjo zainteresiranost.

Odpraviti moramo apatičnost učencev, ki nastaja zaradi prenatrpanosti programov, nekolektivnosti razreda ter individualnosti in egoizma posameznikov.

Upoštevati moramo motivacijo učencev (količina in vsebina predmetov po lastni izbiri).

Učenca moramo seznaniti s statutom in pravilnikom o ocenjevanju, da ga bo lahko tudi sam kreiral.

Odstraniti moramo sankcijsko ocenjevanje

Učenec potrebuje spodbudo za delo...

Takih in podobnih problemov prav gotovo ne bomo uredili zgolj s pravilnikom, poseči bomo morali globlje. Spremeniti moramo način dela šole, posameznih učiteljev.

Učencem : Dokažimo sebi in UI, da smo kljub sistemu, ki so nam ga usilili, sposobni nekaž narediti! Učimo se za znanje!

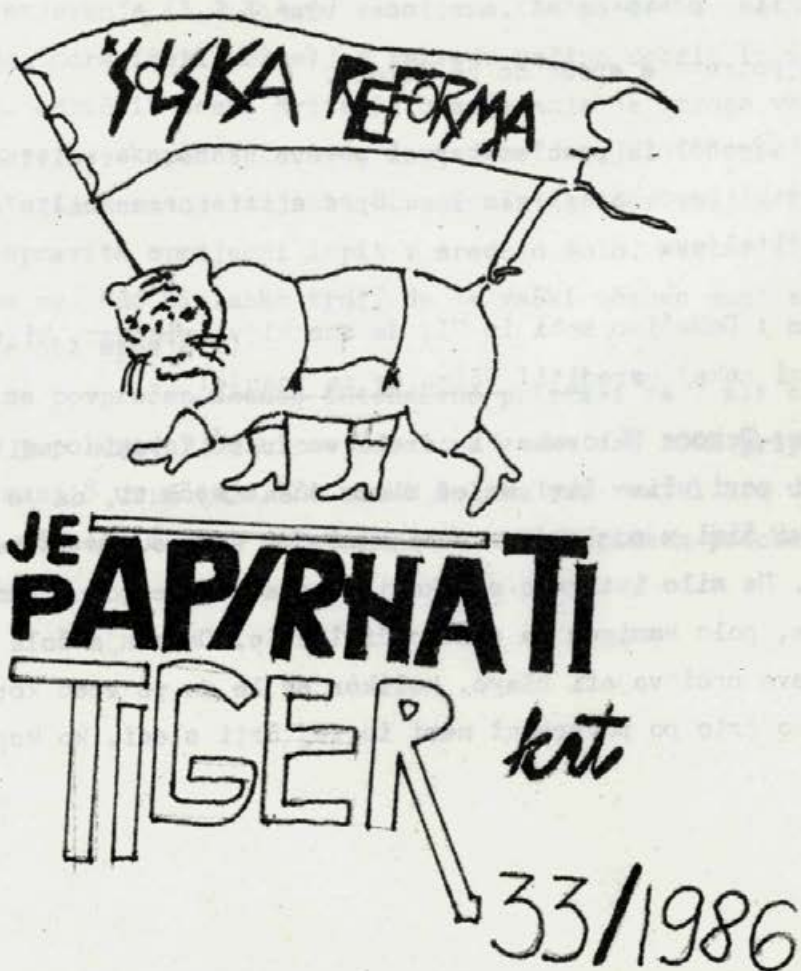
Citiram: Tagore "Človeku bi morali v otroških letih nuditi priložnost, da v polni meri uživa življenje. Mlada duša naj čuti, da je rojena za človeški svet, ki živi v soglasju z obdajajočo ga naravo. In ravno to naše šole prezirajo. Na silo iztrgajo otroka iz sveta, ki je poln čudovitega božjega delovanja, poln namigov na osebno življenje. Današnja šola je tovarna, ki si prizadeva proizvajati blago, kolikor se le da po enem kopitu. Potegnila si je ravno črto po povprečni meri in tej črti sledi, ko koplje rove pouka.

Toda življene se ne drži te ravne črte. Včasih si privošči skoke z ravne poti, in to je velik greh v očeh današnjih šolskih voditeljev. Po mnenju današnje šole je življene le takrat popolno, če je mogoče z njim ravnati, kot da je mrtvo, takšno, da ga je mogoče poljubno sistematično razdeliti.

Otrok se je rodil za človeški svet, pa smo ga pregnali v svet živih gramofonov, da se pokori v nevednosti za izvirni greh svojega rojstva. Narava otroka se z vso močjo trpljenja upira tej krivici, dokler je končno ne uklonijo kazni.

Zaključki diskusije o UI bodo objavljeni v Mladini. Preberite si, a upoštevajte cenzuro!

Marušič Irena

ANKETA O OCENJEVANJU

UČIMO SE ZASE, vendar žal ponavadi ne zaradi znanja temveč ZARADI OCEN. Ocena je nagrada za delo, lahko sploh trdimo, da to velja?

Tudi učitelj je živa oseba s svojo voljo, spominom, pričakovanji. Vsaka ocena, ki jo izreče, je stvar neke subjektivne izkušnje. OCENJEVANJE ZATO NE MORE BITI OBJEKTIVNO, ali pa...

KAJ O OCENJEVANJU MENIJO UČENCI?

- Ocenjevanje je od učitelja do učitelja različno.
- Ocenjevati bi morali tako, kot nekdo zasluži.
- Ocenjevanje je neumno, enostransko. Zakaj sploh imamo pravilnik? Pri nas bi morali razveljaviti pol kontrolk... pri nas vse.
- Ne da se objektivno ocenjevati, razen če bi ocenjevali brez spraševanja (glede na to, koliko je učenec sposoben, prizadeven) ali pa po angleškem sistemu (na točke).
- Dosti učiteljev nima izdelanega kriterija ocenjevanja.
- Dostikrat vpisujejo preveliko število negativnih ocen, ker se jim ne da sestaviti nove kontrolke in zapraviti še ene šolske ure. Potrebno bi bilo tudi izoblikovati stopnje zahtevnosti: ne moreš odličnjaka spraševati isto kot slabega učenca.
- Učitelji nimajo pojma o tem, kako se ocenjuje.
- Ocenjevanje je kretensko.
- Učenci bi morali vplivati na ocene svojih sošolcev, vendar se mnenja učencev in učiteljev nikoli ne ujemajo.
- V kontrolkah je še možna objektivnost.
- Opisne ocene so preveč splošne, široke.
- Dostikrat učitelji ocenjujejo glede na to, kaj so starši posameznih učencev.
- Učitelji ocenjujejo glede na prejšnje ocene, in glede na to, koliko si imel ob polletju.
- Če nekdo redno postavi tri vprašanja, ne sme poslati učenca že po prvem vprašanju v klop, ker je možno, da bo odgovoril na drugo ali tretje vprašanje.
- Pri testih so preveč obširna vprašanja.
- V razredu nas je veliko, zato je težko temeljito spraševati, sprašujejo le zato, da dobijo ocene.

KAJ O OCENJEVANJU MENIJO UČITELJI?

Prof. Alenka Geržina: Spraševanje je mučno. Zlasti, če učenci nič ne znajo. Ob spraševanju ne dobimo odgovora, kakršnega bi učenci morali dati. Odgovarjati bi morali kot odrasli ljudje, znati bi morali za življenje, ne za ocene. Ne vedo, da bodo morali to znanje nekoč pokazati na ulici, v trgovini.

Ocenjevanje česarkoli ne more biti objektivno, razer če imamo postavljene vsaj neke minimalne norme.

Prof. Vuga Bruna: Ko nisem sama pri sebi, vprašam vas za mnenje, drugače se počutim dovolj suverena, da sama odločam. Če pa pride kakšna pripomba od vas, se skušam o tem pogovoriti. Sicer se pa počutim dovolj sposobna na tem področju. Ena sama ocena ni objektivna, ocenjevanje je vsakdo že med poukom, brez ocene v redovalnico. Vse to da potem neko objektivno sliko odnosa do dela.

Kar so reformirali glede ocenjevanja je šlo le v minus, vse opisne ocene so v slabo za vas.

Prof. Dora Cigoj: Ocenjevanje je morija za učitelja. Za objektivno ocenjevanje je nujno potrebno imeti čas za pogovor o oceni, če imaš nek predmet le dve uri na teden, je ocenjevanje izrinjeno v odmor.

Predloge glede neke ocene mora učenec utemeljiti, kajti velikokrat mnenja učencev niso utemeljena. Učenec naj bi snov pregledno znal. Nekoga bom isto snov spraševala, dokler se je ne bo naučil. Iste snovi ne sprašujem, če je učenec zanj že dobil pozitivno oceno.

Način ocenjevanja bi bil najboljši, če bi od katedru stal kompjuer, registriral znanje vsakogar in predlagal oceno.

Lahko je o vprašanju ocenjevanja govoriti, težko pa ga je odpraviti. Sicer pa ocena nikoli ne more biti ocena realnega znanja. Bistvo učenja ni gonja za ocenami, temveč uporaba znanja v življenju. Ocena v redovalnici torej nič ne pomeni, če tega znanja ne znaš prenesti v svoj vsakdan.

33/1986

12. KONGRES ZSMS

12. kongres ZSMS v Krškem se nas je iz Ajdovščine udeležilo 5 delegatov. Sodelovali smo v delu vseh treh komisij; sama sem bila v komisiji za družbenoekonomski položaj mladih. V razpravi o gospodarskem položaju, o znanosti, energetiki, izobraževanju, ekologiji... je sodelovalo preko 70 prisetnih, zato je pogosto prihajalo do ponavljanja. Kljub protestom predsedujočega, ki je dokaj ostro reagiral ob dolgočasnih razpravah, je kazalo, da se nekateri ne pustijo omajati in hočejo nastopiti, pa čeprav nimajo kaj povedati.

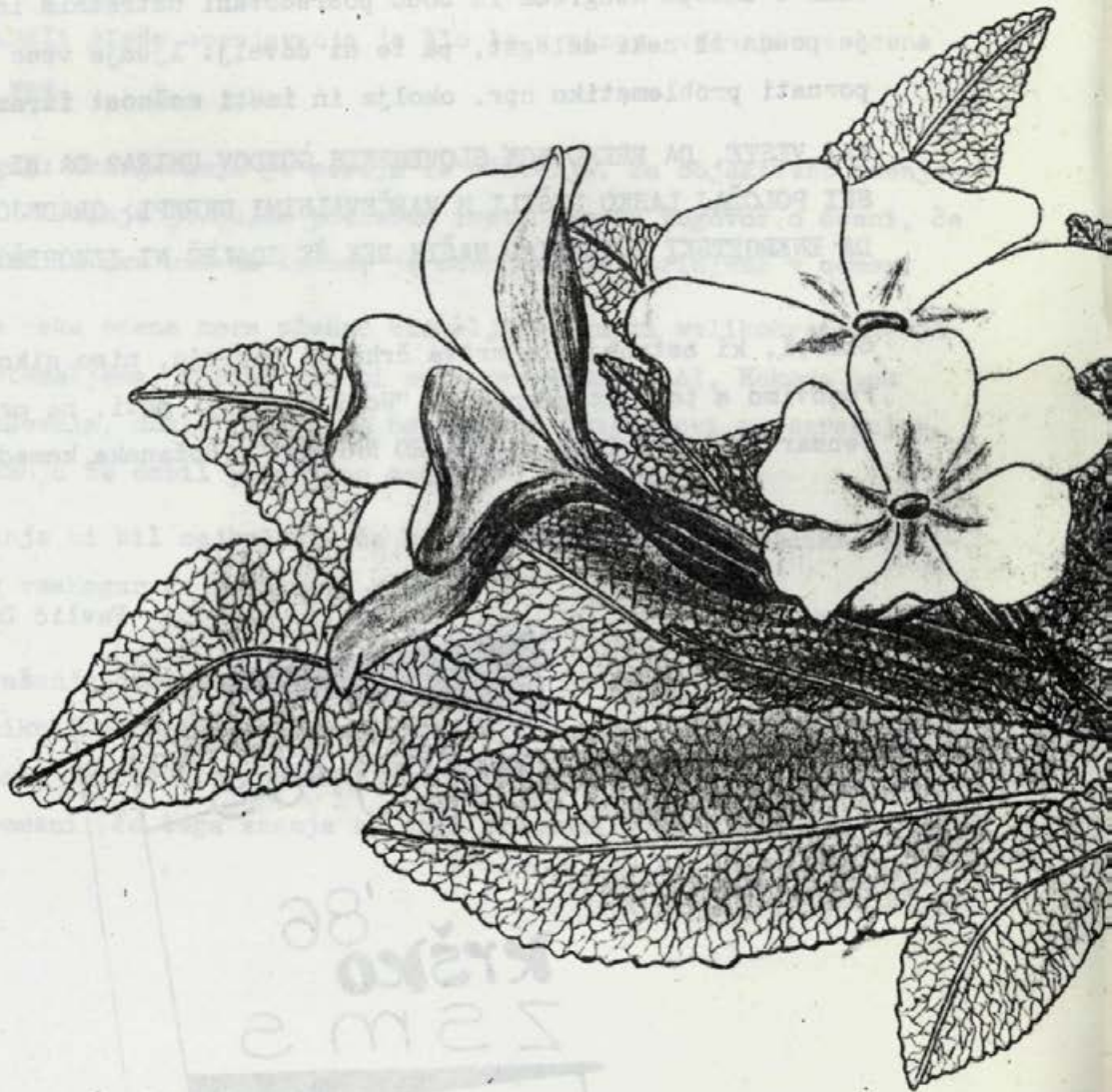
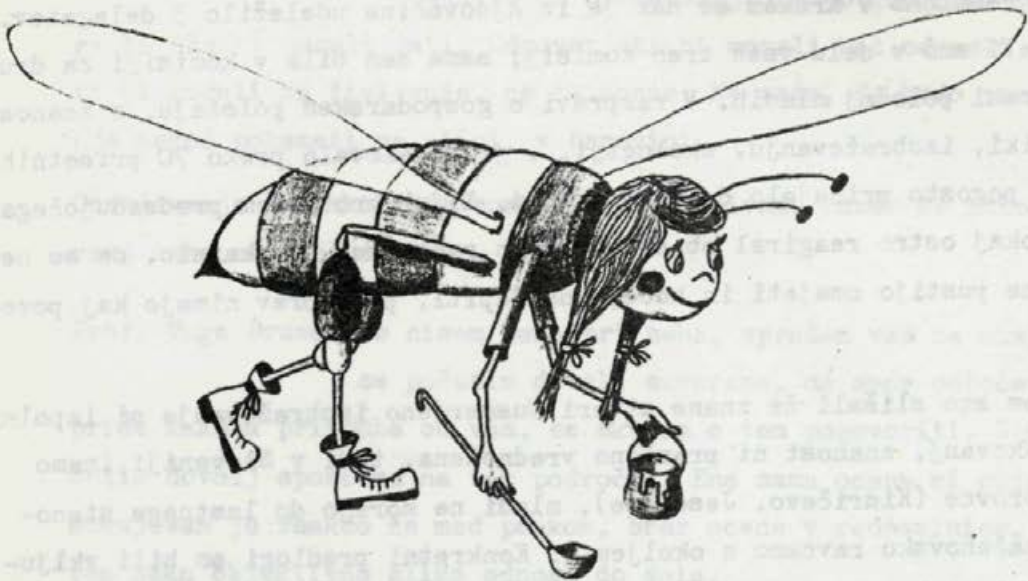
V glavnem smo slišali že znane stvari: usmerjeno izobraževanje ni izpolnilo pričakovanj, znanost ni pravilno vrednotena, tudi v Sloveniji imamo svoje Obrovce (Kidričevo, Jesenice), mladi ne morejo do lastnega stanovanja, mačehovsko ravnamo z okoljem... Konkretni predlogi so bili vključeni v sklepu kongresa in bodo posredovani ustreznim institucijam. Kot je poudaril neki delegat, pa to ni dovolj: ljudje vseh sredin bi morali poznati problematiko npr. okolja in imeti možnost izraziti svoje mnenje.

ALI VESTE, DA PREKO 50% SLOVENSkih GOZDOV UMIRA? DA BI SLOVENSki ENERGETSKI POLOŽAJ LAHKO REŠILI Z VARČEVALNIMI UKREPI, GRADNJO MALIH ELEKTRARN DA ENERGETSKI POTENCIAL NAŠIH REK ŠE ZDALEČ NI IZKORIŠČEN?

Sklepi, ki ostanejo le mrtva črka na papirju, niso nikomur v korist. Ponovimo s tov. Stanovnikom: "Hodi po svoji poti, ne oziraj se na njih, vendar bodi previden in HRABRO NAPREJ!" (Božanska komedija)

Pavlič Darja

86
Křesko
e m s

ČEBELICA LETI NA TROBENTICO

Trobentice so smešno glasbilo.
Včasih nanje igra veter.

Včasih rosa.

Včasih pa si zatrobijo

same.

Če so srečne ali

nesrečne.

Pravzaprav je lepo poskušati srečo na pomladni trobenti.
Pograbil jo je nek fante.

In

pi
h
a
l

in

p
ih
a

l.

Da se je nesrečen cvetek solzil.

In končno moral izdati svojo skrivnostno melodijo.
Ponižen glasek je napolnil trave in liste in roso.
Deček pa je plesoč nosil pesem od kamna do kamna in jo
delil z zrakom.

Čebelice

se pravzaprav ne

zmenijo za

jok

ali solze

Čebelica, ki se ji je zdel glas prav lep in ubran
je sedla na rumeno blazinico in se zajedla v njeno lepoto.

Trobentica je očarana utihnila.

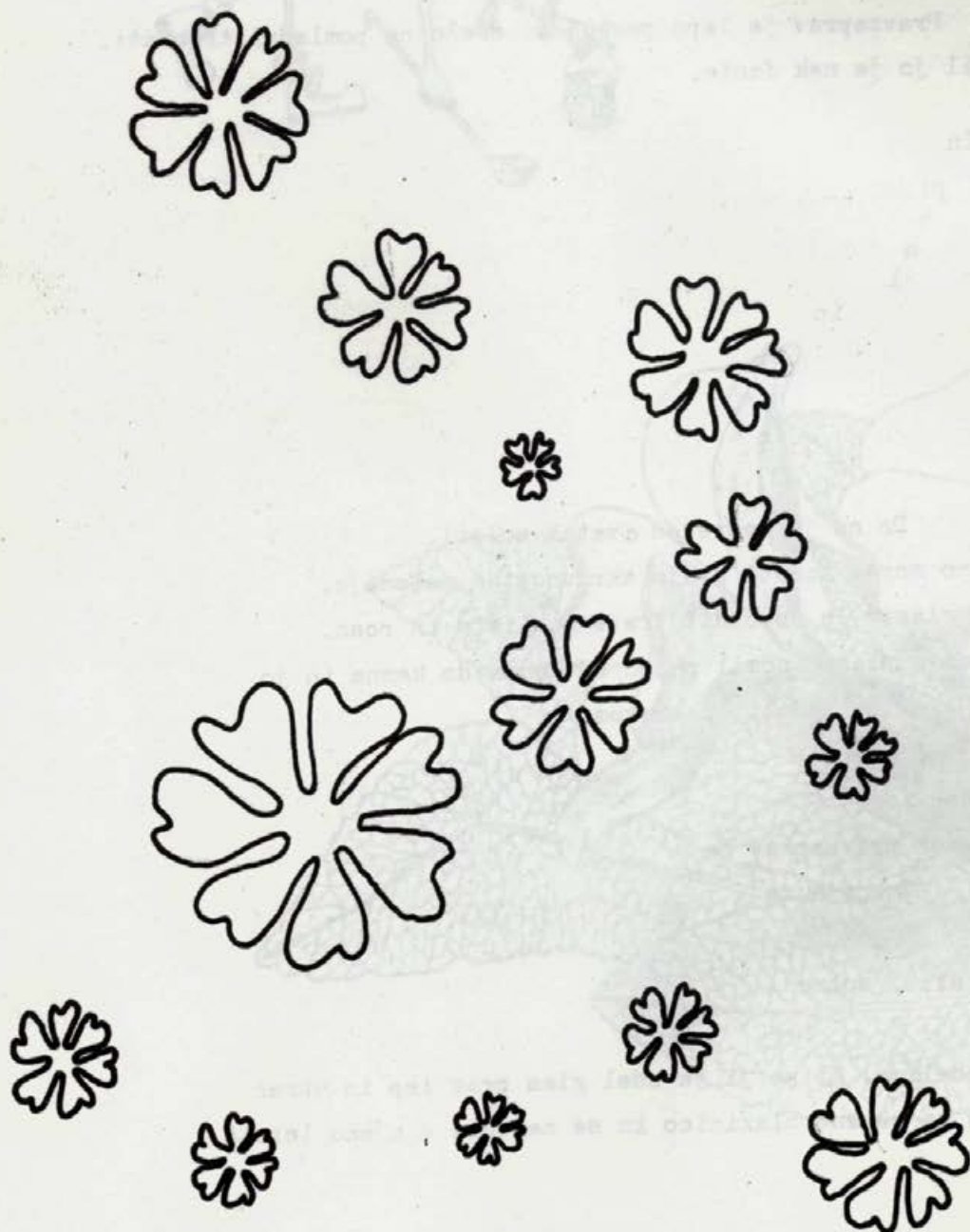
Deček jo je vrgel v travo.

Izgubila je glas, si je mislil, pravzaprav pa raste
tisoče trobentic. In vse pojejo.

Ko je trobentica pristala na mehki jutranji preprogi,
se je zanjo igra že iztekla.

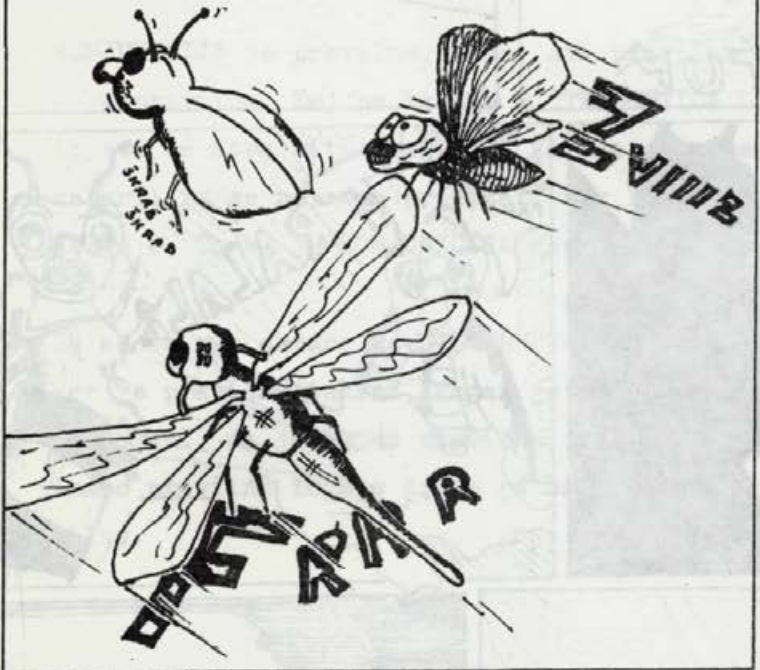
S čebelico sta se zazibali med rosnimi pajčevinami.
In, ali nista bili srečni?

AJRA

PISAL IN RISAL: P.M. ŽUPON & CO.
 ŽOŽELKE IHAYO RADE ROŽICE...

PRESELIHO SE SEDAJ NA URAD ZA PODALŽEVANJE
 LETALSKIH REGISTRACIJ IN DOVOLILNIC.

ČE MAŠ DENAR, DOBIŠ PATENTIN
TAKOY. BIRORRACIJA PAČ.

TUKAJ DOBIHO SVAKOJAKE STRONCOTE, KI ČAKATO
NA SVOY PATENTIN.

HEO TEM ČASOH JE NA URAD
PRILETELA TUDI NAŠA ČEBELICA

... DAN. PATENTIN
BI RAD PODALJŠAL.

NAS TUKARTE PRIŠEL ...

... NA KO TR
ELTIVI! RAD
NE SVIRIS
PANK!

TUKAJ
POČIVA
ČEBELICA

umrla od
smrtonosne
smrti

KAJ PA
SEDAJ ?!
ČE HOČE-
TE ŠE
NAPREJ
ČEBELICO,
SI JO PA
NARIŠITE!

Postavimo se v stališče matematike. Vzemimo dva izreka: "ČEBELICA LETI NA TROBENTICO" in "TROBENTICA LETI NA ČEBELICO". Ta dva izreka sta izjavi, ki ju moramo dokazati. Prvega označimo z A, drugega pa z B.

Če najprej uporabimo NEGACIJO za izjavo A:

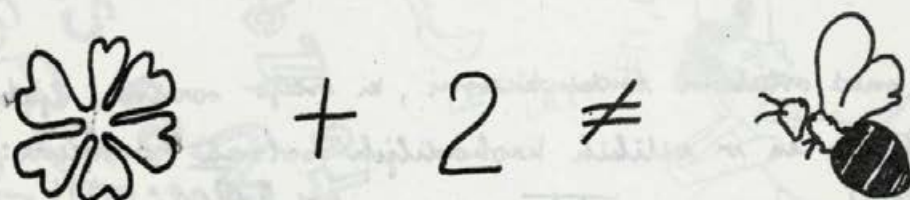
"ČEBELICA LETI NA TROBENTICO" to izjavo obrne tako, da dobimo "TROBENTICA LETI NA ČEBELICO". To pa je kar izjava B. Sedaj pa uporabimo izjavo B:

"TROBENTICA LETI NA ČEBELICO". To izjavo obrne in izkaže se, da je to izjava A. Iz tega sledi, da, če uporabimo NEGACIJO za izjavo A, dobimo izjavo B in obratno.

KONJUNKCIJA je pravilna, kadar sta pravilni obe izjavi A in B. Izjava A je pravilna. Kaj pa izjava B "TROBENTICA LETI NA ČEBELICO"? Ne, ta izjava ne more biti pravilna, ker je ne moremo dokazati. Trobentica nima kril in se ne more premikati ter leteti kot čebelica. To nam že zadostuje. Torej je KONJUNKCIJA nepravilna, ker nista pravilni obe izjavi.

Za konec nam ostane še DISJUNKCIJA. Ta nam ne bo delala večjih težav, ker je pravilna takrat, kadar je pravilna vsaj ena od izjav A in B. To pomeni, da je lahko pravilna izjava A ali B, lahko pa tudi obe. Mi imamo pravilno izjavo A, to pa nam že dokazuje, da je DISJUNKCIJA pravilna.

Nataša Krečič 1.NMT

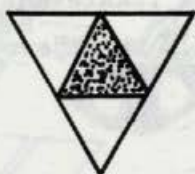
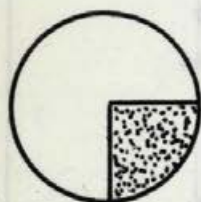

$$\frac{1}{4} + \frac{1}{4} + \frac{1}{4} + \frac{1}{4} = 1$$

... četrtina plus četrtina plus četrtina plus četrtina je ENA cela! ... je ena .. ena ...
... ena cela četrtina ...

Tako ponavlja tudentica, ki je komaj prišla na svet in še so ji dokazali in jo naučili, da je:

četrtina plus četrtina plus četrtina plus četrtina ena in le ena cela!!

preprosto je razdeliti eno celo v štiri četrtine!
! eno celo v največje možne kvadrante!

Kot strok živi med ostalimi tudenticami, ki trčijo ravno, ljubcem, SONCE
a ona le stoji v tisti in v velikih krahodiljih solzah odmeva:

.. vsi, vsi, vsi imamo četrtino ... silni VI, ki vam
je tako preprosto sesteti četrtine v eno celo!

BARBARA

čebelica

trobentico

prilet;

na

ČEBELICA
LETI,
LETI,
LETI...

LETI, LETI,
LETI...

LETI, LETI... MALO POHITI

SE V ŠIRJA ZALETI, VENDAR PA MORALE
NE ZGUBI

TROBENTICE VRTI SE

CELA ŠTORIJA SE OKOLI

Vmes pa
BREA
SPACE

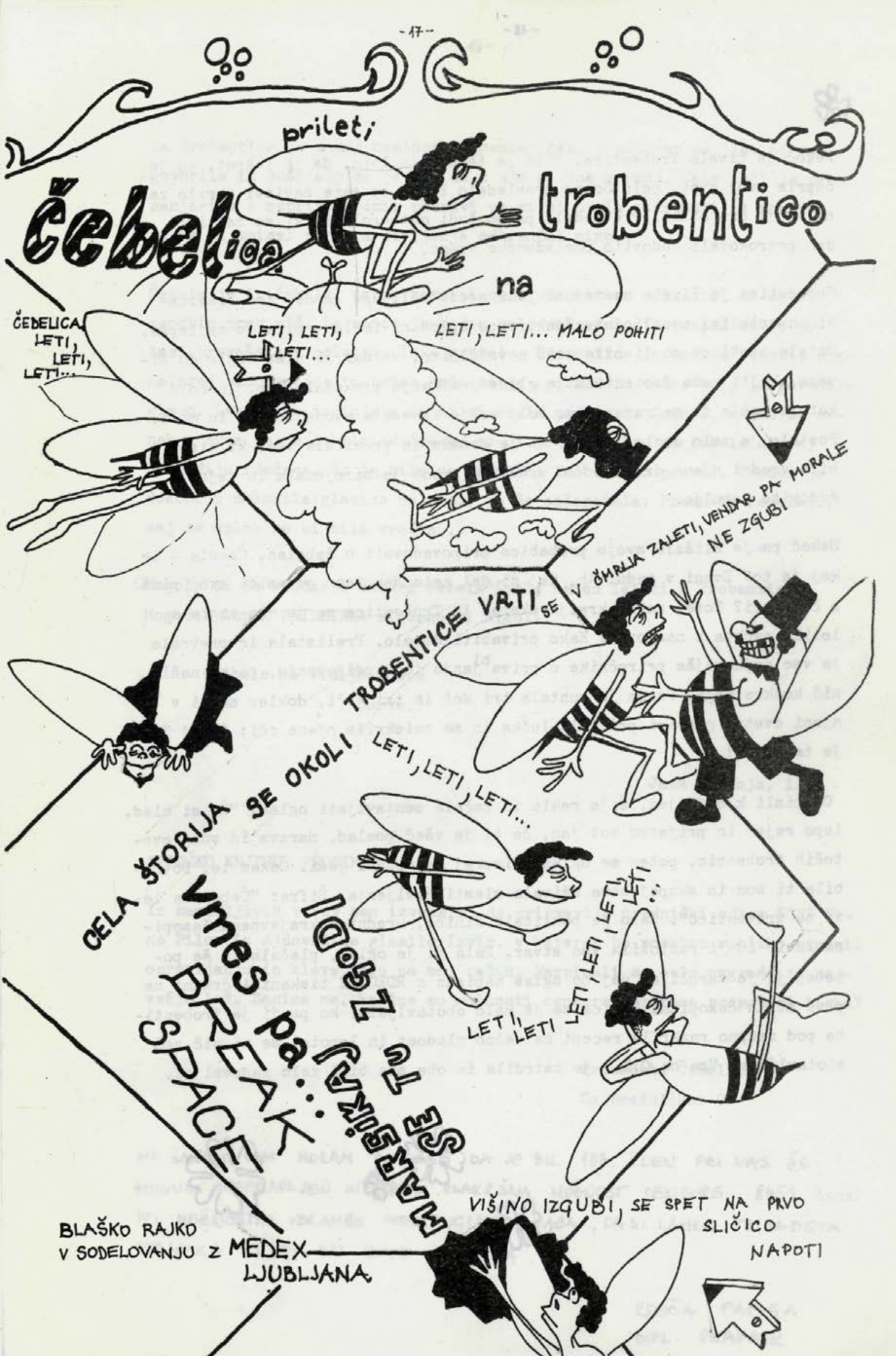
SE T
ZGUBI
MAREK
SE T
ZGUBI

LETI, LETI, LETI...
LETI, LETI, LETI...
LETI, LETI, LETI...

VIŠINO IZGUBI, SE SPET NA PRVO
SLIČICO

NAPOTI

BLAŠKO RAJKO
V SODELOVANJU Z MEDEX
LJUBLJANA

Nekoč je živela Trobentica. Bila je tako zelo lepa, da je takrat, ko je odprla svoj cvet, celo Sonce prebledelo in se od same zavisti skrilo za največji črn oblak. Prebledeli pa so tudi meteorologi, ki so za tisti dan prerokovali čudovito pomladansko vreme.

Trobentica je živela na majhni jasi sredi velikega gozda, med travicami in ostalimi cvetlicami. Konkurence sploh ni imela - bila je najlepša. Ostale cvetlice so ji bile zelo nevoščljive, vendar ji niso mogle do živega, kajti naša Trobentica je glede jezikanja prekašala vse. In bolj kot je rasla in se razvijala, bolj se je zavedala svoje lepote in moči. Postala je zelo ohola, visoko se je držala in prezirala vse, ki niso bili vredni njene družbe. Med uradnimi urami je sprejemala le najbolj čudovite metulje.

Nekoč pa je slišala svojo prababico pripovedovati o čebelah. Čebela - le kaj je to? Zveni v redu. Ah, kaj ni dal celo Napoleon okrasiti svoj plašč s čebelami? Torej nekaj kraljevskega. In Trobentica se je vsa zagreta lotila načrta z naslovom: Kako privabiti čebelo. Prelistala in prebrala je vse najnovejše priročnike o privabljanju in zapeljevanju, pa ni našla nič konkretnega. Potem je tuhtala tri dni in tri noči, dokler se ni v njeni cvetni glavici prižgala lučka in se zaiskrile njene oči: GLAS! To je ta pravo!

Od misli k dejanjem, si je rekla in začela sestavljati oglas: "Če si mlad, lepo rejen in prijazen kot jaz, če ti je všeč pomlad, narava in vonj cvetočih trobentic, potem se oglasi čimprej na gozdni jasi. Čakam te. Potrebila ti bom in skupaj bova uživala slasti življenja. Šifra: "Čebelica leti na trobentico". Nato je poklicala Sinico, urednico krajevnega časopisa Izvir in ji razložila vso stvar. Dala ji je oglas, plačala in še posebej ji je naročila, naj bo oglas napisan z RDEČIMI tiskanimi črkami na prvo stran časopisa. Sinica se je malo obotavljala, ko pa ji je Trobentica pod zaupno razkrila recept za večno mladost in lepoto, se ni nič več obotavljala. Vse bo O.K., je zatrdila in obe sta bili zelo zadovoljni.

Za Trobentico je sedaj nastopil pomemben čas. Z nikomer na jasi ni več govorila in šušljalo se je že, da z njo ni vse v redu. Cele noči je presanjarila z odprtimi očmi, podnevi pa si ni upala zadremati iz strahu, da ne bi smisel njenega življenja odbrenčal mimo.

Čakala je in čakala, ampak resnici na ljubo moramo priznati, da se ni zgodilo prav nič. Le sonce je vedno bolj pripekalo in pomlad se je počasi prevešala v poletje. In - groza! - Trobentica je začela veneti, njena prej tako voljna in nežna koža se je zgubala in vedno bolj je povešala glavo. Lepota je izginjala in ni si znala pomagati. Zadnji, najhujši sunek v srce pa je dobila od Srake, ki ji je povedala, da čebele skoraj ne vidijo rdečega. To je bilo za nesrečno Trobentico preveč. Preden je dokončno sklonila glavico na prsi, je še zašepetala: Presneta čebela... saj me sploh ne bi bila vredna...

Mogoče pa je vendarle katera čebela imela namen leteti k Trobentici. Mogoče. Ampak PRILETELA sigurno ni nikoli.

(Čebele ne vidijo rdeče
barve.)

Jana Radinja, 1.B

ZATOŽNO KNJIGO, PROSIM!

Iz zanesljivih virov sem izvedela, da pripravlja uredniški odbor SGNŠ Veno Pilon iz Ajdovščine glasilo Izvir, v katerem bo posebno rubliko namenil opravljanju in klevetanju na moj račun. Razpisali so celo nagrado za največjo laž. Zanima me, kakšne so možnosti cenzure, oziroma prepovedi tiska?

Prizadeta Čebelica
Za Brežulčkom 9

NA EMLOST VAM MORAM Povedati, da je bil 133. člen pri nas že zdavnaj odpravljen in z njim vsakršna možnost cenzure. 8451. člen pri možnostih obrambe med drugim navaja, da si lahko prizadeta stranka kupi en izvod glasila.

RDEČA PAPIRA
DIPL. PRAVNIK

Predrami me krik;

krik iz tisočerih grl, ki doni v glavi.

Moram! Zakaj moram?

Hočem in vendar nočem!

Moje perutnice drhtijo, neutrudljivo mahajo, mahajo, mahajo...

Tekmujem!

Živim! In ker živim, moram ubijati!

Sem ena izmed njih!

Nočem, a vendar sem!

Sem del zgodovine, ki jo piše krvavo pero!

Enake smo, a tako drugačne!

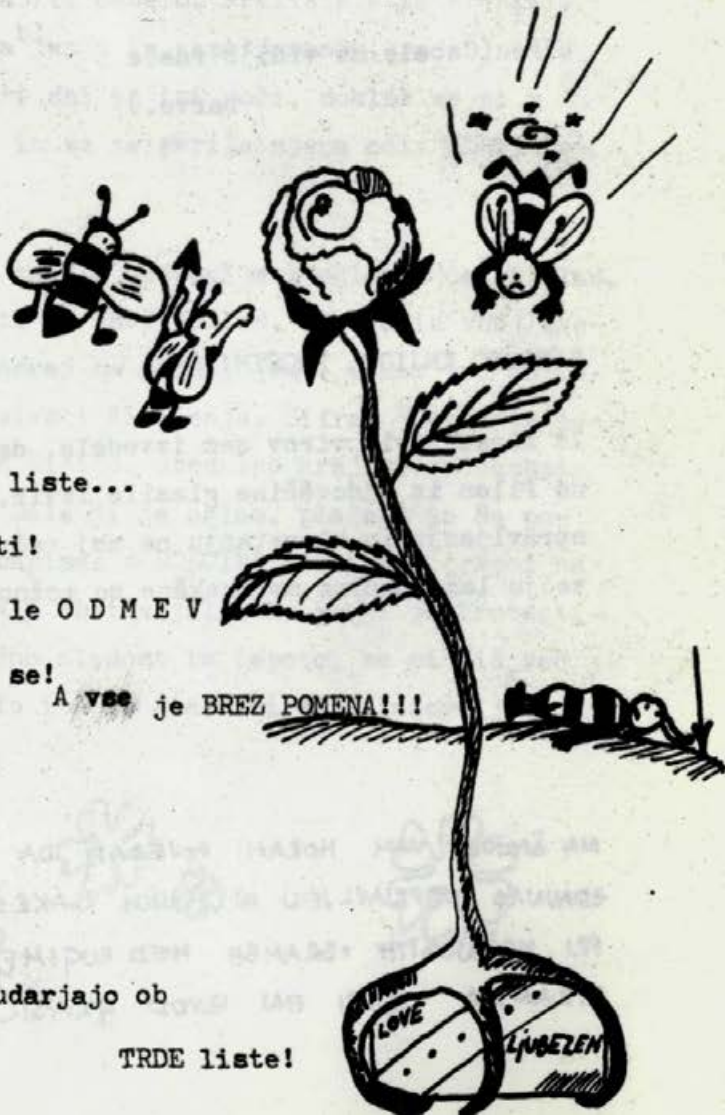
Znova iščemo, a ne najdemo!
iščemo,

VZELI so NAM!

Vzeli so nam L J U B E Z E N

in
jo zakopali globoko v zemljo!

Vzklila je roža.....

....In sedaj ^{B E A A O} _{O L T V M} krvavo rdeče liste...

Iščemo in ne moremo najti!

Vpijemo, a oglasi se le O D M E V

Zaletavamo se!

A vse je BREZ POMENA!!!

Krila pa znova in znova
spet in spet

udarjajo ob

TRDE liste!

Globoko je, pregloboko zakopano,

listi pa so h l a d n i, brezsrčni....

Zaman vpijemo in rotimo.....

V S E je Z A M A N !

Trudna odletim

proč!

Stran od te varljive rože!

Moči mi pešajo!

Ne morem več!

P A D A M ! S T R A H M E J E !

Še zadnikrat; si mislim.

Samo še enkrat in potem bo konec!

A konca ni!

ZAMIŽIM!

Čutim, kako se bližam tlom!

Čutim, kako se mi veča kinetična energija!

Z D A J ! ? ? ? ?

A pod sabo ne čutim trdih tal!

Odprem oči!

Nežni sončni žarek me rahlo poboža.

Ozrem se okoli sebe.

Ne, to ni privid!

Znašla sem se v objemu trobentice.

Čutim njeno T O P L O T O

Oddahnem si in zložim izmučene perutničke....napijem se sladke
medice

Novo življenje p r e p l a v i moje telo!

Zopet je v meni M O Č !

Vstanem! Odletim!

MOJ BOJ ŠE NI KONČAN!

Moram! Zakaj moram?

....globoko je, globoko zakopano
na

DNU človeških SRC

R E C E P T

Pomlad je pred vrati in naše Metke bodo svoje Janke najbolj razveselile tako, da jim iz krp, ki jih ne potrebujejo sešijejo prikupno čebelico in lepo zlatorumeno trobentico. Potrebno je imeti le nekaj kosov razno-barvnega blaga, vato, sukanec, iglo in obilo dobre volje.

Čebelica: - potrebujemo: kose črtastega blaga, vato, sukanec in iglo.

- navodila za delo: Narišemo kroj na kos papirja in ga izrežemo. Kroj nato prerešemo na črtasto blago (po možnosti naj bodo črte črne in rumene barve). Dele nato izrežemo, postavimo lice na lice in sešijemo na narobni strani malce od roba. Pustimo odprtino in dele obrnemo. Nato čebelico napolnimo z vato, odprtino pa zašijemo. Našijemo še tipalnice in oči.

Trobentica: - potrebujemo: rumene in zelene kose blaga, vato, sukanec in iglo.

- navodilo za delo: Narišemo kroj, ga izrežemo in prerešemo na blago. Izrežemo iz kosov posamezne dele, damo lice na lice in zašijemo. Pustimo odprtino skozi katero trobentico napolnimo z vato. Nato odprtino zašijemo.

Čebelico skrbno pritrdimo na trobentico in tako je prikupno presenečenje za vašega Janka pripravljeno. Darilce damo v škatlo, lepo zavijemo in damo na darilo veliko pentljo. Ostane vam le še prijetno delo - vse skupaj pokloniti Janku.

Preprosto, ali ne?

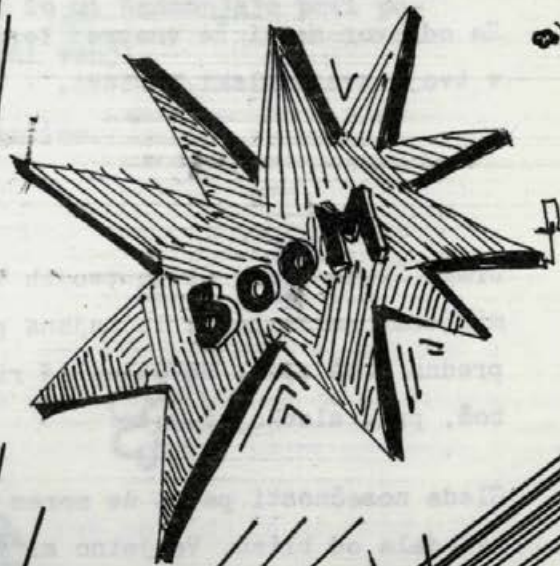
Žonta Laura 2.a

Čečelica Leti NA TROBENTICO

BROVÉ TOMAŽ

30

50

ZAUPNE BESEDE

Ne morem več, kaj naj naredim?

Draga Nevenka! Oglašam se ti s srčno željo, da mi pomagaš, ker sama ne najdem več rešitve. Ko prebiram tvojo rubliko, vidim, da si zelo uspešna svetovalka in vsakemu pomagaš iz težav. Zato sem se opogumila in ti pisala tole pismo v upanju, da boš tudi meni pomagala.

Sem še zelo mlada, pa vendar imam že težave. Opraševati sem začela že zelo zgodaj. Sprva sem bila malce nerodna in sem večkrat po nepotrebem padla (s cveta), vendar potem je šlo kar dobro. Sedaj, ko sem postala že izurjena, pa se mi pojavljajo nekatere nerodnosti. Ko zjutraj vstanem in se odpravim na teren, se počutim izredno utrujeno in zaspano. Ko tako opotekajoč se preletim nekaj cvetov, se nazadnje odpravim še k moji simpatiji trobentici. Vendar, ko ji hočem dati prah, ta noče iti dol z mene. Čeprav otresam z glavo na vse strani in z zadkom še bolj, vseeno nič ne pomaga. To se mi pojavlja, odkar sem bila zadnjič pri zobozdravniku. Ta mi je takrat izpulil zob in bojim se, da mi je to pustilo kakšno alergijo. To vse skupaj postaja že neznosno in čutim, da so se zato najimi odnosi s trobentico začeli majati.

Zadnjič se je na mojem cvetu ustavil nek čmrlj in mi stalno nekaj brundal na uho. Naslednji dan sem opazila čudne temne lise na nogah. Ali sem noseča?

Za odgovor se ti že vnaprej lepo zahvaljujem in ti želim še mnogo uspehov v tvoji svetovalski karieri.

Trobentica

Draga Trobentica! Glede tvojih težav z opraševanjem si lahko čisto pomirjena, kajti to je le majhna prehodna stopnja v tvoji puberteti. Zvečer, predno greš spat, si še oglej risanko in Ljubljanski dnevnik - in videla boš, prav sladko ti bo!

Glede nosečnosti pa ti ne morem ničesar svetovati, ker si tistih lis nisem ogledala od blizu. Verjetno si alergična. Sicer pa pojdi h ginekologu, ki ti bo vse pojasnil.

Nevenka, dipl. psiholog

Hotela bi napisati kaj resnega, umetniškega, a ne dobim ideje. Blazno me moti ta "čebela". Spominja me namreč na šolski ples, na pripombo mojega plesalca: "Lahka si kot list, kot čebelica!" Uživam v plesu, v ritmu, še posebno, če plešem s plesalcem, ki zna kaj več kot le fokstrot.

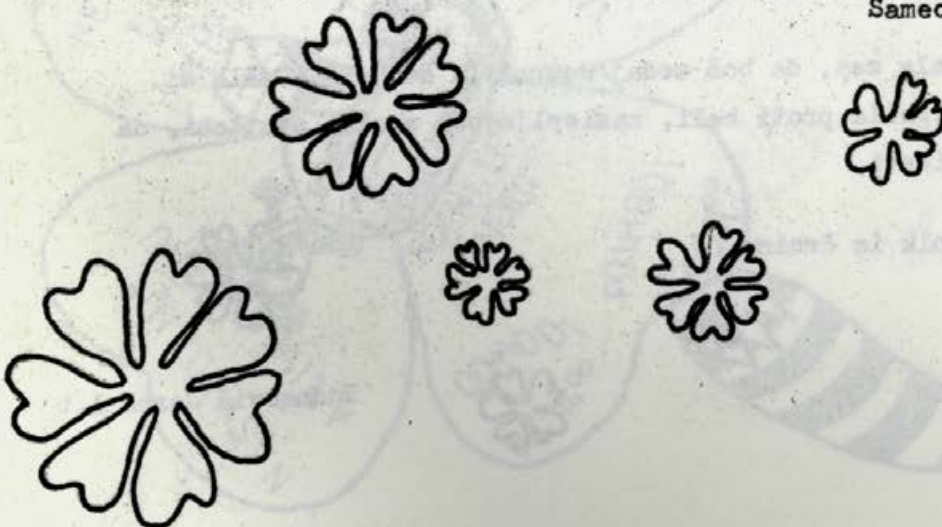
Ti, moj plesalec: Plešeš že dobro, kaj pa sicer? Vedeš se, kot da bi bil trot in to edini v velikem panju, kjer mrgoli čebel. Uboge, kako se mi smilijo: Eno držiš za roko, drugo za pas, tretji pa se veselo smehljaš. In tista, ki je prezrta, si na skrivaj briše solze, ter čaka na dan, ko se bo maščevala in ko bo pokazala drugim čebelam, da je vredna trenutka pozornosti trota. Ne znaš biti resen in najbrž sploh ne veš, kakšen si.

No, saj nisi edini. Na naši SGNŠ je mnogo takih tičev, pardon, trotov, kot si ti!

Dragi moji, morali se boste spremeniti, kajti vse le ni tako naivno, kot zgloda. Marsikatera čebelica na naši šoli ima tako dobre oči, da je ne zaslepi samo blišč galvaniziranih fasad, ampak da vidijo tudi pod nje, v gnilo notranjost. Druge čebele pa se bodo instruktivno zavedle, kdaj vas ne bodo več potrebovale in takrat boste vredni usmiljenja vi, ki ne znate skrbeti zase! Trenutno vas pač potrebujemo, vendar tudi vaš čas bo prišel. Mmm, že slutim, prav kmalu bo tu. To mi naznanjajo prvi pomladni žarki, prve trobentice in njihov omamni vonj.

Adijo šola, oziroma panj! Pozdravljene trobentice.

Samec Tina, l.b

Spet si prišla. Morala si priti, pogrešala si me in tudi jaz sem te pogrešala. Neločljivi sva bili, trobentica in čebelica, dve nerazdružljivi prijateljici.

Vedno si sovražila vse, kar je rumenega in jaz sem to vedela, a sem te vedno imela rada. Razumeli sva se. Nekako si se sprijaznila z mojim videzom. Vsaj tako se mi je zdelo. Vedno znova si se vračala in poskušala sem napolniti praznino, ki je nekako čudno zijala v tebi.

A v zadnjem času sem opazila, da ne prihajaš več tako rada k meni. Nekaj se je kot temna senca vrinilo med naju. Zdelo se mi je kot nepremostljiv prepad. Bila si zlobna. V svoji sreči te nisem nikdar popolnoma razumela. Z nekakšnim besom in trmo si skoraj s strahom skrivala svoje želo, da ga ne bi nikdar nihče videl. A jaz sem slutila, da bi me z njim najraje zbodla, ranila, omadeževala. Bili so dolgi tedni obstreljevanja s pogledi in neštete besede, ki so me bolele. Morda nisi prenesla, da boš ti vedno ostala ti, in jaz bom vedno jaz?! Ne vem, zakaj bi hotela postati jaz. To je nesmisel in biološko nemogoče!

Vedno si sovražila takšne, kot sem jaz in prav za tem sovraštvom si skrivala svojo zavist.

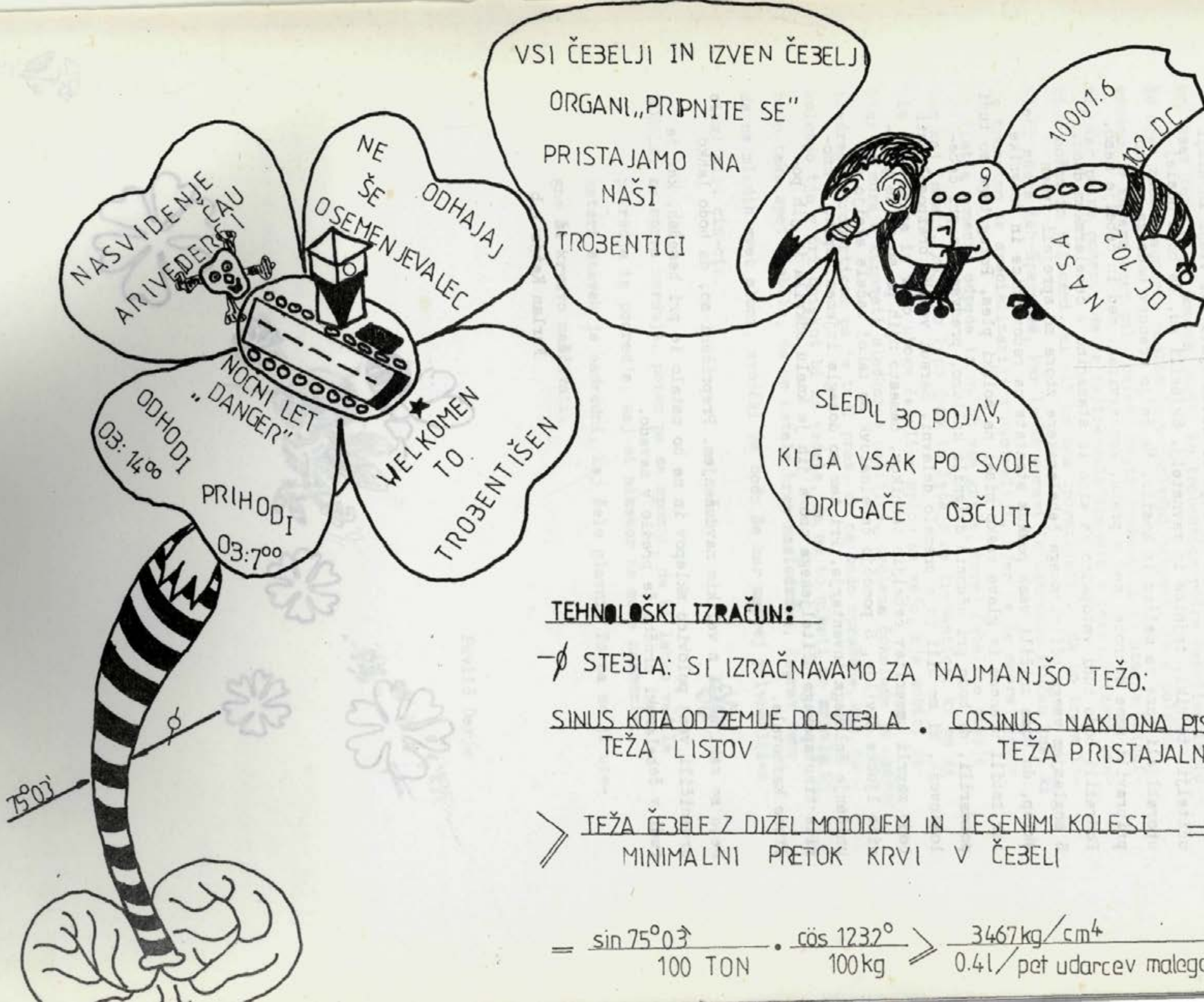
Zdaj si končno pokazala svoj pravi obraz. Sklenila si se izjasniti. Prišla si z jutranjo roso in to nisi bila več ti. Tvoje malo želo se je spremenilo v ostro, svetlo rezilo. Klela si, ubijala, MORILA! Hotela si uničiti mene in vse, kar je mojega.

In jaz sem se borila. Nisem ti vračala udarec za udarec, vračala sem ti z nežnostjo. Nasilje rodi le nasilje, jaz pa sem vedela, da te bo nežnost bolj bolela od vsakega udarca.

In ZMAGALA SEM. Vedela sem, da boš sedaj sovražila še bolj. Odšla si. Osramočena si se dvignila proti beli, zaslepljujoči sončni svetlobi, da te nihče ni mogel videti.

Zdaj ljubiš le še molk in črnino.

VSI ČEBELJI IN IZVEN ČEBELJI
ORGANI, PRIPNITE SE"
PRISTAJAMO NA
NAŠI
TROBENTICI

SLEDIL 30 POJAV,
KI GA VSAK PO SVOJE
DRUGAČE OČUTI

TEHNOLOŠKI IZRAČUN:

— Ø STEBLA: SI IZRAČNAVAMO ZA NAJMANJŠO TEŽO:

$$\frac{\text{SINUS KOTA OD ZEMLJE DO STEBLA}}{\text{TEŽA LISTOV}} \cdot \frac{\text{COSINUS NAKLONA PISTE}}{\text{TEŽA PRISTAJALNE STEZE}}$$

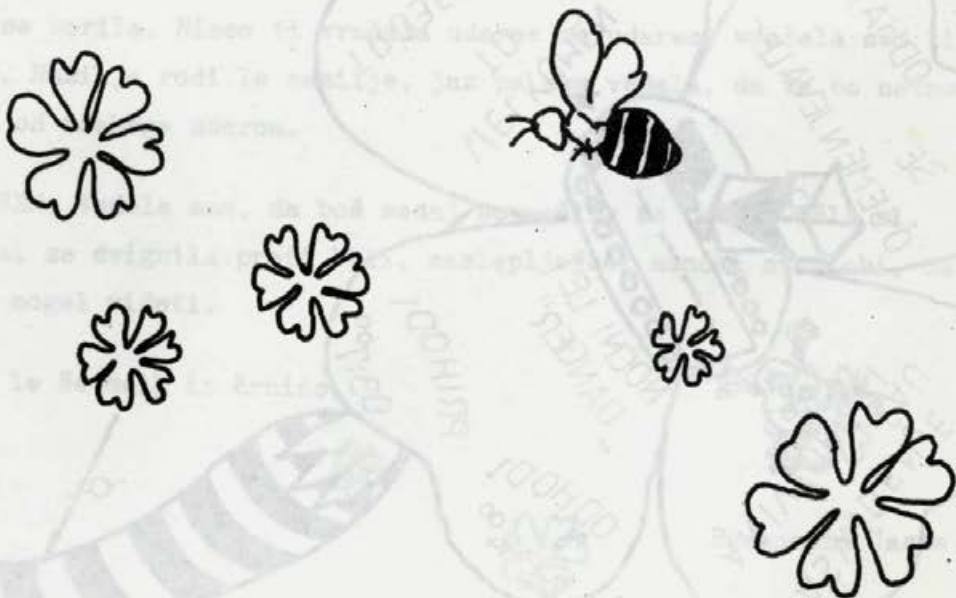
> TEŽA ČEBELE Z DIZEL MOTORJEM IN IESENIMI KOLESI =
MINIMALNI PRETOK KRVI V ČEBELI

$$= \frac{\sin 75^{\circ} 03'}{100 \text{ TON}} \cdot \frac{\cos 1232^{\circ}}{100 \text{ kg}} \gg \frac{3467 \text{ kg/cm}^4}{0.4 \text{ l/pet udarcev malega kázalca}} = \underline{\underline{1 \text{ TONA}}}$$

Prejšnjo soboto je bila na trobentici seja CSDSU - centralnega sedeža društva sovražnikov učencev. To sejo so sestavljali vsi višji in nižji učitelji, tajniki, tajnice in ravnatelj. Sklenili so, da bodo odslej uporabljali bone za malico in kosilo. Na željo učencev bodo za malico pripravili same dobrote: med v prahu, konzervirani med in čebelje meso. Podražili bodo tudi vstopnino za kino in stanarino v čebelarskem domu. S soglasjem vsega učiteljskega čebelarskega zbora so sprejeli trden sklep, da bodo uničili vsak poskus atentata na redovalnice in dnevnike ter izbili učencem iz glave vsako misel na šolski ples. Poleg tega so tudi poudarili, da bodo pri učencih dvignili kulturo, predvsem pa pri čebeloslovcih, ki so bili baje premalo delavni. Zaradi velike brezposelnosti bodo zaprli usmeritev čebeljih tehnikov, namesto njih pa so se že pojavile ljubke šivilje. S pomočjo čebeloslovk so takoj začele akcijo za uničenje šolskega inventarja. Pri tem so dosegle izjemen uspeh. A množica tihotapskega učiteljskega zbora jih je kmalu odkrila in jih pošteno kaznovala.

Sejo so zaključili z velikim navdušenjem. Prepričani so, da bodo lahko uresničili vsaj polovico sklepov in ne bo ostalo le pri besedah, kar je tudi v čebelarski družbi že prešlo v navado.

Furlan Katja 1.b

Čebelica leti, vendar ni nujno, da tudi kam prileti. Stavčna logika pri vsem tem nič ne pomaga, kajti ko trobentica požre čebelico in le še njen zadek naumorno poplesuje v pomladni pripeki, je popolnoma vseeno, v katero smer piha veter, kajti trobentici se utegne kolcniti, kar pa ne pomeni, da je zajtrkovala špagete v paradižnikovi omaki z nožem in vilicami, ki jih ne zna uporabljati in da bo treba izvleči enega teh špagetov, kar lahko opravi le ustrezno izučeni kos, ki je trenutno na specializaciji v Avstraliji, kjer je že skoraj jesen in listje rumeni, odpada in sploh vse gnije, torej čebelice nimajo tam kaj iskati, raje so lepo doma in letajo na trobentice, ki pa se jim rado kolca in tako uboge čebelice sploh ne vejo, kje dobiti nektar in morajo kupovati sladkorne paličice, uvožena čokolada je namreč predraga, trobenticam pa je tudi prav, da ne bodo oprrašene, kaj pa kolcajo tja v tri dni, kot bi ne vedele, da se to nikoli ne splača in bodo tako spet trobile, da so ostale brez nasledstva, čeprav vemo, da na mladih svet sloni, zvončki pa bodo še kar naprej privoščljivo cingljali: cin-cin.

MORALA: se sprva zmrduje, potem pa se spomni, da bi lahko vadila priredja in podredja, saj si nikakor ne more zapomniti, kateri stavek je nadredni, kaj šele glavni. To pa se ji utegne še krvavo maščevati.

Pavlič Darja

ALI MOŠKI XX. STOLETJA IZGUBLJA SVOJO IDENTITETO, ALI JE ŽENSKA
XX. STOLETJA NAŠLA SVOJO IDENTITETO?

Zjutraj vstane, vstane. Ona, on za njo, za njo. Gresta v tovarno, to-
varno, za stroj v ustroj ona, on za njo, za njo. Prime predmet ona,
ona, ga da v stroj, ustroj, on za njo, za njo. On počaka predmet, pred-
met, ga izvleče on, ona, ona za njim. Osem ur, osem, ona, on za njo,
osem ur, osem, on, ona za njim.

POPOLNOST

OBLIKE

Pride domov, on, ona za njim, za njim. Kosilo konzerva, konzerva kosilo.
On v gostilno, gostilno, ona pije doma, za njim, za njim, on za njo.
Televizija, vizija, vizija, vizija, vizija, vizija. Noč, tema, spat za
njim, on za njo, za njo, za njim.

On na njo, na njo, on jo, on jo, jo, ona za njim. Njega ga.
Njo jo.

S I Z I F

Utrujenost - spat. On zaspi, ona za njim, njim, on za njo.

Sanjata oba, oba, toda vsak zase, zase, vsak svoje svoje. Nič za njo,
za njo, nič za njim, za njim. Sanjata oba; ON: v tovarni ga ob stroju

zasujejo plohi. Ogromno
plohov. On sam jih odme-
tava proč, a plohov je
vedno več, več.

ONA: v trgovini je ukradla
škatlico žvečilnih gu-
mijev. Trgovci jo lovi-
jo, ona sama beži, trgo-
vina je ogromna, a vrat
ni, ni.

Fantazije ni, domišlija spi,
iskanja ni, spoznanje spi,
dehtenja ni, lepota spi,
bučanja ni, vrenje spi,
identitete NI, identiteta SPI.

Okradeni so.

Biti okraden je spati brez sanj.

BIT SEDANJOSTI

Sedanjest je stičišče preteklosti in prihodnosti.
Le v vsaki dva tisoči školjki biva biser.
Ker pa je rojstvo močnejše od smrti, moramo iskati bisere.
Kdor dobi biser, je bogat.
Kdor je bogat, ne umre.
Kdor ne umre, živi.
Školjke so iskali že včasih.
Tudi jutri bo nekdo našel biser.
Podoben bo tistemu, ki ga je našel že včeraj.
Podoben bo tisti, ki ga je našla že včeraj.
Tudi jutri bo nekdo našel biser.
Ona ali on.
Vse rešitve so v njih samih njej in njemu samemu.
Vprašanje stoletij je vprašanje rešitev.
Vprašanje rešitev je vprašanje iskanja bisero.
Le v vsaki dvatisoči školjki biva biser.

Tripković Mitja

DAN POMLADI

Srečala sem te na ulici,
bila sem obupana,
otožna, zapita.
Srce so mi trle bolečine,
strah, obup in grozote.
Ni bilo ne miru, ne topline.

Prišel si k meni,
tih, neznan, ljubeč.
Vendar jaz sem te zavrnila.
Vrata k meni so bila zaprta.
Ni bilo pesmi, ne veselja.
Živel je pesimizem.

Vrtinec groze, obupa
me je pogoltnil,
a ti ... hodil si ob meni,
z menoj, čakal si,
čakal moj pogled, besedo.
A vrata k meni so bila zaprta,

Umirala sem, umirala v sebi,
še zadnji pogled,
pogled smrtnih oči ...
Zazrla sem se v tvoj obraz,
čakal si ... razprl roke, da bi me objel
in spregovorila sem ... prosim ...

Vrata so se odprla,
stopil si k meni,
sprejel si me v objem,
podaril si mi ljubezen,
pregnal obup
in vliv v srce srečo.

Hvala ti Dan Pomladi.

MOJA PRIHODNOST?

Zgubljala sem se v lastnem labirintu, znova in znova sem hodila po isti poti, vendar nisem vedela, da je ista, ista pot brez konca. Hodila in hodila sem znova po njej in kadar mi je bilo dovolj, sem se zaletavala v stene, dokler me ni njihova trdota umirila, ponižala, da sem zopet sklonila glavo in nadaljevala brezsmiselno tavanje po temi in hladu.

Po licu mi polzi solza. Drobna, zadnja solza iz mojih izjokanih oči. Z njo se izteka moja histerija, moj strah, neodločnost in predanost usodi. Začela sem verovati v nekaj, kar me čaka. Prepričana sem, da bom lahko iz neštetihih koščkov razbitin, ki so nastali iz teme, sestavila živo bitje, ki ga bom končno poznala in lahko kontrolirala njegovo početje. Sebe. Moje srce je samo hrepenenje po tem, da bi spregledala in srečno prišla na konec, skrivnosten, lep, čudovit...

Prepričana sem, da je blizu...zelo blizu...še korak! TUKAJ! Oči, ki so mi toliko časa služile le za jok, so zopet videli. Svetlobo. Stekla sem proti njej. Postajalo je vedno bolj svetlo, toplo. Bežala sem iz sedanosti v prihodnost. V novo življenje! Nisem več živela iz dneva v naslednji, ampak za dan, ki je daleč pred mano in ga mogoče niti ne bom doživela. Vse je bilo novo, lepo. Lebdela sem v prostoru brez sten in bila njegovo središče. Narejen je bil zame in samo jaz sem ga omejevala. Prvič, odkar obstajam, sem čutila, da nisem sama, da sem ljubljena, potrebna. Vedela sem, kdo sem in zakaj sem to jaz.

Vrabc Irena l.b

ZAKAJ SO PUNČKE ŽALOSTNE?

Nebo je prebodeno
z iglo
in pripeto
na prsi velikega moža.

Zato so punčke žalostne.

Darja Pavlič

I S K A N J E

Se je sploh mogoče počutiti bolj praznega od same praznine? Vee v tebi kriči, vpije, hrepeni po nečem drugačnem, po nečem velikem, po nečem toplem, meh-kem, po nečem, kar bi zapolnilo ogromno črno luknjo. Iščeš sebe in s tem na-polnjuješ prostrani nič v sebi. Toda kako, kje se vse to skriva? Kje je me-ja, ki te stiska in ti ne pusti sproščeno zaplavati med zelene trave. Prekletu močna je, nepopustljiva. Visoko se dviga nad mano in tlači, tepta, stiska. Ne pusti mi globoko zadihati in odpreti vse spono, ki me zapenjajo. Moje dihanje je plitvo in zadržano. Ujeta sem v štiri gladke stene, ujeta sem sama vase. Ujeta sem v svoje telo, v svojo zunanost. Ne morem je pre-magati, ne morem je sprejeti, hotela bi biti drugačna. Ujeta sem v tisoč drobnih stvari, ki so spletle nevidno, a gosto mrežo nad mano. Sama sebe omejujem in mučim. Postavljam si črno - belo mavrico mej, ki jih sploh ne bi bilo treba. Ujeta sem v kretnjo, nasmeh, poglede. Ujeta sem v srečne trenutke, v njihove spomine in rane. Ujeta sem v en sam trenutek - življenje.

Kaj je sploh življenje proti celemu svetu, mogočni naravi, brezmejnemu ve-solju? Kje je sploh smisel vsega? Še vedno iščem in grabim okrog sebe. In sem razočarana in še vedno omejena, kot vsak človek v atomskem veku.

Nataša 4.a

Nekoč, nekje, nekdo in vrisk.

Nekoč, nekje, tvoj je blisk.

Nekoč, nekje, morda tjavdan.

Nekoč, nekje, morda zaman.

Nekoč, nekje, nekdo zaklan.

Nekoč, nekje, je volk bolan.

Nekoč, nekje, nekomu znan.

Nekoč, nekje, morda zaman.

Nekoč, nekje, nekdo kriči.

Nekoč, nekje, se še boji.

Nekoč, nekje, obljubljen stan.

Nekoč, nekje, morda zaman.

Nekoč, nekje, nekdo je sam.

Nekoč, nekje, še sam iskan.

Nekoč, nekje, bo še priznan.

Nekoč, nekje, morda zaman.

Nekoč, nekje, zaman, zaman.

UJETA MED BILO JE IN BO

Prišla je. Zagledala se je v ogledalo in se prizanesljivo nasmehnila. Odprla je bela vrata, ki so brez vzroka stala tam sredi beline. Sedla je in roke sklenila v pobožnem pričakovanju. Ujeta med steno in kaminom je obsedela. Iztegnila je roko predse in z dlanjo zajela belino. Pila je hlastno, z dolgimi požirki. Ko je prišel njen čas, je vstala in stopila skozi bela vrata. Objela je svet s svojimi rokami, sprejela ga je v toplo naročje.

Prišla je neslišno, težko pričakovano. S svojo prisotnostjo je zdramila otopelo življenje, obudila nas je iz hladnih sanj. Povsod nas spremlja. V statvah svetlobe se kažejo njeni obrisi, njena duša. S toplimi pogledi nas obdaja in razvaja.

Pomlad je čas za sanjarjenje.

Čas, ko se otopela duša zgane
in osvobodi vseh vezi, ki so jo
okovale v zimi.

Pomlad je čas za sprehajanja v dvoje.

Čas, ko se ptica dvigne kvišku,
razprostre krila in odleti v svobodo.

Pomlad je čas hrepenenja.

Čas, ko se dlan dlani približa,

čas, ko se pogledi združijo.

Iščemo jo. Iščemo dotik njene roke, njenih las. In čez trenutek je ni več. Odšla je tiho, tako kot je prišla. Razprostrla je krila in odletela v belino.

Odprla je bela vrata, ki so vodila v brezračen prostor. Sedla je, ujeta med steno in kaminom. Čakala je. Čakala je na konec in na ponoven začetek.

Pomlad je čas prebujanja.

Čas, ko te nevidna reka odnese
s seboj v kraljestvo mladosti.

Čas, ko lahko izluščiš vse,
kar se je v zimi nabralo v duši.

S I S T E M A T S K I P R E G L E D

Minute, sekunde kapljajo počasi kakor kaplje dežja skozi streho, ki pušča. Čakam. Že celo življenje čakam na nekaj. Na trenutek, ko si bom dokazala, da nisem tisto, kar sem, ampak da sem nekaj lepšega. Z vsako minuto se mi strah vse bolj zajeda v kosti. Sram me je tega strahu, a si ne morem pomagati. V svoji razburjenosti in strahu se sprenevedam, govorim hitro in brez smisla, tako da se skoraj prepričam, da sploh nimam kaj čakati. A vendar je moje življenje samo čakanje. Čakam v vrsti za kosilo, čakam na prvo ljubezen, na dan, ko bom znala ločiti ljubezen od sovraštva, čakam počitnic, na čas, ko se bom osamosvojila, postala nekaj svojega, čakam na SMRT. Vrata so se odprla. Nisem bila sama, tudi drugi so šli skozi isto kot jaz. A jaz jih nisem videla. Niti črk nisem videla skozi megleno kopreno.

ZMERILI IN STEHTALI SO NAS.

Vsi smo drugačni, a vsi smo ljudje in če ne morejo ugotoviti, kakšni smo v srcu, nas merijo in tehtajo.

NIČ NISEM VIDEĻA. POSLALI SO ME K OKULISTU. "KAKŠNA UBOGA BI BILA S ŠPEGLI!" NIČ, NE GREM.

Živeti fizično mi ne pomeni dosti. Človek se rodi, raste, se hrani, ljubi, sovraži, govori in umre. Sovražim staranje. Stara sem šestnajst let.

HLADEN IN REZEK DOTIK BRITVICE. TEMNORDEČA KRI. KAKŠEN IMAM HEMOGLOBIN?

Barva me je spomnila na ljubezen. Nisem si na jasnem, kaj je to. Nekateri stvari mi dosti pomenijo. Je to ljubezen? Pogovor brez zadreg, pogled, poln upanja, rdečica na obrazu, dotik rok, poljub v temi? Želim ljubiti. Ali sploh znam?

KRVNI PRITISK 18/7. RAMA POVEŠENA. MENSTRUACIJA REDNA.

V življenju bi rada našla kakšen višji smisel kot samo učenje, šolo. Rada bi naredila kaj več, ne se samo nagulila polknjige zgodovine, aksiome, fotoefekt, klorove spojine in druge stvari, ki se jih je treba samo naučiti, napiflati, zabiti v glavo in konec.

Če že živim, naj ne samo rastem, se debelim, gledam... Kaj pa? Kdaj bom vendarle vedela, kaj hočem? Do takrat misli, ugibaj,...čakaj!

VČERAJ SMO IMELI SISTEMATSKI PREGLED.

Prišla bo ura, fant,
se ne bojiš?
Prišel bo čas tvoj, fant,
še ne bežiš?

Pogumen je ta mož,
le kaj je v njem?

Le kaj je v njem,
ko ves bolan in še zlagan
hiti tja v noč - morda zaman?

Morda pa ni zaman,
morda bolan še ni zlagan,
morda šumel bo tja naprej,
in še živel,
morda znorel?

Morda pa priznati si ne zna,
da vse kar da,
da zato,
da njemu je lepo.

Lepo je biti blag in mil
če spomin tvoj še ni zgnil.

KER JE MORAL ZGNITI,

Mitja

BARVNI SPEKTER

VIJOLIČNA kot sončni zahod. trepet vročega zraka. sanjav pogled.

MODRA kot poletje. dotik dveh rok. igra prstov.

ZELENA kot smaragd v očeh. valovanje trav.
objem teles.

RUMENA kot spoldansko sonce.

toplina besede. mehko ustnic.

ORANŽNA kot sočna pomaranča.

drhteče telo.

sladkoba poljubov.

RDEČA kot krogla v zatonu.

ogenj strasti.

krv
ava sled.

Nataša 4.a

Koliko duš prekleto pijanih bo še krvavelo,

koliko mladostnih sanj bo še znorelo,

koliko mater bo še nad grobovi jokalo,

koliko src bo še v pepelu plalo,

preden boš ti,

rodil se tak kot si.

Koliko hudobno rotečih misli bo vrelo,

koliko skesanih želja bo v tebi zamrlo,

preden zaslutil boš svoje pročelo,

in koliko medtem resnic se bo požrlo,

preden boš ti,

jokati začel.

Koliko zamujenih večerov bo zaspalo,

koliko deklic se v uspdo bo vdalo,

koliko mladcev krepostnih dan bo zaznalo,

koliko prič bo tudi v temi priznalo,

preden boš ti,

postal tak kot si.

Mitja

N I R A Z L I K E

Pisali so po zidovih.

A zidovi so bežali.

In besede so bežale.

Modro-rdeče črtaso krilo.

Pesem v rokah.

In kričanje.

Začeti konec.

Ali končati začetek.

Ni

razlike.

Roditi se v svet.

Svet ustvariti.

Mu zarisati oči in

usta.

Svetu dati

življenje.

Narisati krog.

In se

ujeti vanj.

GA

zajeti.

in

utopiti.

V ustih.

Pisali so vedno iste besede.

Ki jih ne bi smeli pisati.

Iz črt narediti vijuge.

In za

jih

vozlati.

Da iščeš začetek in

vedno

najdeš

konec.

Če iščeš ne moreš najti začetka.

Božajoče roke.

Luč ne more več goreti.

Zmanjkalo ji je luči.

Prijeti verige in se vkleniti vanje.

Smejati se.

Klečati.

Moliti.

Želeti.

Nositi križ in se križati.

Ljubiti. Sovražiti.
Klečati.
Moliti.

Zamižati.

In skočiti.

V začetek.

Moliti.

Ljubiti.

Želeti.

Klečati.

Ponoviti.

vse

ponoviti.

Morje je črta.

Če ga zviješ v klopčič

postane žoga.

Če dobro premisliš je

morje bolj podobno soncu

kot žogi.

Prijeti sonce in si ga pritisniti

k ustom.

Ugrizniti vanj.

Začutiti njegov vonj.

Pogoltniti ga.

Kot zrelo hruško.

Ali bombon,

ki izginja v slini.

Židano krilo.

Izvine.

in igla v gumbnici.

Potem ga je

Ni

teško

razlike.

najti.

Le včasih nas igla zbode.

In po tem vemo, da ni židano krilo.

Igla bodejo.

Roke znajo dišati.

Trni bodejo.

Roke včasih dišijo po vijolicah.

Če se skloniš nanje in jih povohaš

Moliti.

Ljubiti.

Klečati.

Kričati.

Sedeti v ječi.

In misliti na krone.

Pisati na stene, ker se tja ne sme
pisati.

Vkleniti

se

v

verige

in verovati

da

si

Prost.

Vkleniti se v krog

in biti
vkljenjen

Vedeti.

Čutiti.

Hoteti.

Vreči križ z ramen.

Čutiti.

Začeti.

Židano krilo spremeniti v

postelno pregrinjalo.

Leči nanj.

Gledati v

in

Kričati.

1. Očakati

2. Poročati

Ni
razlike.

Če
jih
obrnem
niso
več
drevesa

navzgor
spodaj
od
rastejo
Drevesa

Ajra Pogačnik

I Z V I R

Glasilo Srednje gradbene in narovoslovne šole Veno Pilon Ajdovščina

Številka 3

Šolsko leto 1985/86

Glavni urednik: A. ra Pogačnik

Uredniški odbor: Vida Bajc

Nataša Bratina

Nataša Krečič

Darja Pavlič

Nike Pogačnik

Irena Vrabec

Mentor: Zdenka Blažko

Tipkala: Mirjam Lemut

